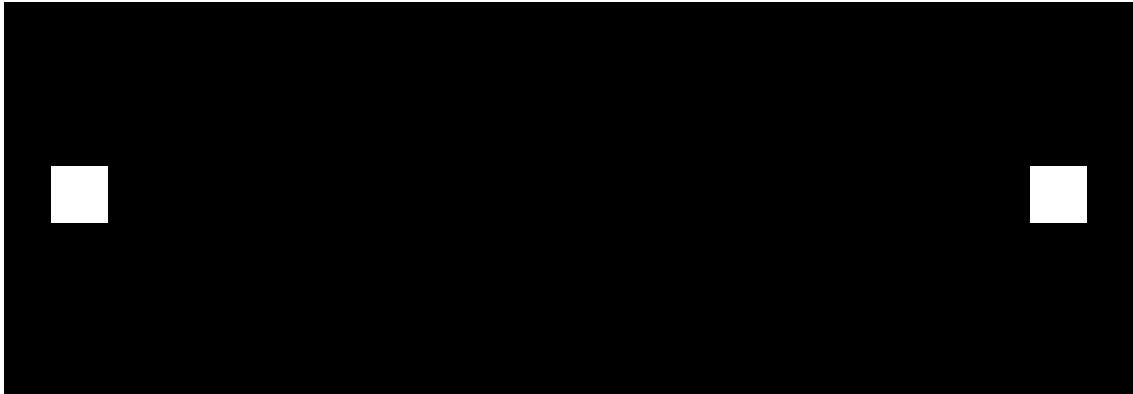

۱- تجلیات اسماء الهی

نوشته شده توسط مدیر وب سایت ۱۸ مرداد ۱۳۹۳. Posted in [مطالعه کتب](#)

تجلیات اسماء

ابجد و خواص ۱۰۰۱ اسم الهی دعای جوشن کبیر

تألیف: سید علی اکبر صداقت

چاپ اول: تابستان ۱۳۸۶

با تجدید نظر: مهر ۱۳۹۲

اسم	ابجد	ترجمه	خواص
۱- الله	(۶۶)	خداوند، پروردگار ؛	توحید ناب
۲- رحمن	(۲۹۸)	بخشاینده، بخشنده	رحمت و محبوب شدن
۳- رحیم	(۲۵۸)	مهربان ؛	برآمدن حوایج دنیوی و اخروی و گشایش در امور
۴- کریم	(۲۷۰)	بخشنده، صاحب کرم و مروت؛	رزق و کفایت مقاصد
۵- مقيم	(۱۹۰)	پابرجا، همیشه ایستاده، ماندگار؛	استدامت و ثبات قدم
۶- عظیم	(۱۰۲۰)	بزرگ ؛	شوکت ، بزرگی ، ترقی مقام و مرتبه
۷- قدیم	(۱۵۴)	دیرینه، پیشین ؛	طول عمر و عافیت
۸- علیم	(۱۵۰)	دانا ؛	معارف خفیه، علم لدنی و فتوحات قلبیه
۹- خلیم	(۸۸)	بردبار ؛	صبر و بردباری، فروکش کردن خشم
۱۰- حکیم	(۷۸)	دانشمند و صاحب حکمت ؛	آسان شدن دشواری ها و دانستن مجهولات
۱۱- سَيِّدُ السَّادَاتِ	(۵۷۱)	آقای آقایان، سرور سروران ؛	سروری، رفعت و عزت
۱۲- مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ	(۵۶۷)	اجابت کننده دعاها	استجابت دعا
۱۳- رَافِعُ الدَّرَجَاتِ	(۹۹۰)	بالا برنده مقام و مرتبهها ؛	ترقی مادی و معنوی
۱۴- وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ	(۵۹۶)	صاحب نیکوییها ؛	توفیق به انجام کارهای خیر
۱۵- غَافِرُ الْخَطِيئَاتِ	(۲۳۳۲)	آمرزنده گناهان، آمرزنده خطاها ؛	بخشش گناهان سهوی و غیر عمدی
۱۶- مُعْطِی الْمُسْتَلَاتِ	(۶۹۲)	دهنده خواهشها، عطا کننده خواهشها، بخشنده حاجتها؛	برآورده شدن حاجات
۱۷- قَابِلُ التَّوْبَاتِ	(۹۷۳)	پذیرنده توبهها (بازگشتها) ؛	پشیمانی و برگشت از خطا و پذیرش آن از حضرت تواب
۱۸- سَامِعُ الْأَصْوَاتِ	(۷۰۰)	شنونده آوازاها (صداها) ؛	باز شدن گوش برزخی
۱۹- عَالِمُ الْخَفِيَّاتِ	(۱۲۶۳)	دانای رازها، دانای پنهانیها ؛	کشف رازها و امور پنهانی
۲۰- دَافِعُ الْبَلَاءَاتِ	(۶۲۹)	دفع کننده بلاها، برگرداننده گرفتاریها؛	دفع بلاها و گرفتاری های پی در پی
۲۱- خَيْرُ الْغَافِرِينَ	(۲۱۸۲)	بهترین آمرزندگان ؛	بخشش عمومی گناهان
۲۲- خَيْرُ الْغَافِرِينَ	(۱۳۹۰)	بهترین گشایندگان ؛	گشایش مادی و معنوی
۲۳- خَيْرُ النَّاصِرِينَ	(۱۲۴۲)	بهترین یاوران (یاری کنندگان)؛	کمک کار در امور زندگی

- 24- خَيْرَ الْحَاكِمِينَ (۹۷۰) بهترین حاکمها (داورها) ؛ احقاق حق مظلوم
- 25- خَيْرَ الرَّازِقِينَ (۱۲۰۹) بهترین روزی دهندگان ؛ رزق حلال بسیار
- 26- خَيْرَ الْوَارِثِينَ (۱۶۰۸) بهترین وارثها (میراثبر) ؛ فرزند دار شدن
- 27- خَيْرَ الْحَامِدِينَ (۹۵۴) بهترین ستایندگان؛ تحمید پروردگار
- 28- خَيْرَ الذَّاكِرِينَ (۱۸۲۲) بهترین یادآورندگان (یادکنندگان) ؛ توفیق یاد حق در همه حال
- 29- خَيْرَ الْمُنْزِلِينَ (۱۰۲۸) بهترین فرودآورندگان (میزبانان) ؛ برکت در جایگاه و منزل
- 30- خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ (۱۰۵۹) بهترین احسان کنندگان (نیکوکاران) ؛ احسان بدون منت
- ۳۱- مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمَالُ (۳۴۹) آن که برای اوست ارجمندی و زیبایی؛ کسب عزت قابل توجه
- 32- مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ (۵۹۳) آن که برای اوست توانایی و آراستگی ؛ کسب قدرت و کمال ممدوح
- 33- مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَالْجَلَالُ (۳۴۷) آن که برای اوست فرمانروایی (والایی)؛ لایق شدن رسیدن به منصب عالی و کسب خانه و زمین
- 34- مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ (۹۳۶) آن که بسیار بزرگ و فرازند است (برتر) ؛ بزرگی و علو مقام معنوی
- 35- يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ الثَّقَالِ (۱۱۵۵) ای برآرنده ابرهای بارنده، ای پدید آورنده ابرهای سنگین ؛ طلب باران
- 36- مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمِجَالِ (۵۲۹) آن که اوست سخت عذاب ؛ قدرت یافتن در برابر دشمن و در برابر بلایا
- 37- مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۵۴۳) آن که اوست سریع در محاسبه ؛ تسریع احقاق حقوق از دست رفته
- 38- مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۶۲۳) آن که اوست کیفر سخت؛ نزول کیفر و عقوبت بر دشمن و دادخواهی از دشمن
- 39- مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ (۸۸۸) آن که نزد اوست پاداش نیکو؛ موفق شدن بر نوافل و بر وفق مراد شدن امور
- 40- مَنْ عِنْدَهُ أَمْرُ الْكِتَابِ (۷۲۵) آن که نزد اوست دفتر کل (اصل کتاب)؛ یافتن اشراف معنوی و ترمیم نامه اعمال آخرتی
- 41- حَتَّانُ (۱۰۹) پُر مهر، بسیار بخشاینده ؛ لطافت روح
- 42- مَتَّانُ (۱۴۱) پُر بخشش، بسیار منت گذارنده ؛ ایمنی از خوف نعمت نافع و دفع تنگدستی
- 43- دِيَانُ (۶۵) جزا دهنده، پاداش دهنده ؛ توفیق به کارهای صواب، امداد گرفتن از غیب
- 44- بَرَهَانُ (۲۵۸) حجت و دلیل روشن ؛ استجاب دعا و حصول مقصود، اثبات حق
- 45- سُلْطَانُ (۱۵۰) فرمانروا، پادشاه ؛ حکم فرمایی (تسلط) بر نفس
- 46- رِضْوَانُ (۱۰۵۷) خشنودی؛ رضایت حق از بنده
- 47- غَفْرَانُ (۱۳۳۱) آمرزش، بخشنده گناهان ؛ محو خطیئات و پاک شدن گناهان
- 48- سَبِيحَانُ (۱۲۱) پاک و منزّه، منزّه از هر نقص و بدی؛ تسبیح ذات حق و پاک دانستن او از هر آلاشی
- 49- مُسْتَعَانُ (۶۲۱) یاری جسته شده، به یاری خواسته شده ؛ امداد گرفتن از خداوند در امور دنیوی و اخروی
- 50- ذَالِمٌ وَ الْبَيَانُ (۱۹۰) صاحب منت و بیان، دارای بخشش و نطق ؛ احسان و نیکی در گفتار
- 51- مَنْ تَوَاضَعَ كُلَّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ (۳۱۷۲) آن که فروتنی میکنند همه چیز بر بزرگواریاش ؛ نرم شدن دل ها، فروتنی در مقابل دیگران، کم شدن ترس در برابر ظالمان و ستمگران
- 52- مَنْ اسْتَسْلَمَ كُلَّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ (۱۷۸۰) آن که تسلیم است هر چیز بر توانایی اش (شکوهش) ؛ تسلیم شدن در برابر حق و مغلوب دشمن
- 53- مَنْ ذَلَّ كُلَّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ (۱۶۹۲) آن که در برابر عزتش همه چیز خوار است ؛ رام و ذلیل کردن زورگو و ظالم
- 54- مَنْ خَضَعَ كُلَّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ (۲۳۷۲) آن که فروتن است هر چیز در برابر شکوهش (هیبتش) ؛ ازدیاد معرفت به هیبت و جلال حق، شکوه و احترام و غلبه بر ظالم سرکش
- 55- مَنْ انْقَادَ كُلَّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ (۱۶۱۱) آن که فرمان برد همه چیز از ترسش ؛ تسلیم شدن آدم بیپروا، ترس از حق
- 56- مَنْ تَشَقَّقَتْ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ (۲۶۷۳) آن که شکافته شد کوهها از ترسش (بیمش) ؛ در هم شکستن نفس اماره، در هم شکستن گروه ظالمان و ستمگران
- 57- مَنْ قَامَتْ السَّمَوَاتُ بِأَمْرِهِ (۱۴۱۷) آن که بر پاست آسمانها به امرش (فرمانش) ؛ تقویت اراده و استدامت در کارها و پایداری در منصب
- 58- مَنْ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ بِأَذْنِهِ (۳۰۹۷) آن که پایدار است زمینها به دستورش ؛ حفظ زمین و زراعت از آفات
- 59- مَنْ يَسْبَحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ (۵۳۴) آن که تسبیح گوید رعد به ستایشش؛ میل نفوس مضطرب به ذکر حق از خاصیت اسم محمود است.
- 60- مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ (۱۱۸۶) آن که تجاوز نمیکند به اهل مملکتش ؛ تعدیل و مساوات به خلق، برای دفع شیطان و وسوس نفسانی
- 61- غَافِرُ الْخَطَايَا (۱۹۳۳) آمرزنده خطاها، بخشنده گناهان) ؛ بخشش گناه صغیره و کبیره
- 62- كَاشِفُ الْبَلَاءِ (۴۷۶) رفع کننده بلاها، برطرف کننده گرفتاریها ؛ نجات از مهالک و دفع غم و غصه
- 63- مُنْتَهَى الرَّجَايَا (۷۵۱) نهایت امیدها ؛ اختتام کارها به صواب و خوشی
- 64- مُجْزِلُ الْعَطَايَا (۲۰۲) شایان کننده عطاها، فراوان بخشنده ؛ طلب ازدیاد فضل و نعم الهی
- 65- وَاهِبُ الْهَدَايَا (۶۶) بخشنده هدایا ؛ ازدیاد مواهب عادی و معنوی، دفع فقر
- 66- رَازِقُ الْبَرَايَا (۵۵۳) روزی دهنده خلق (آفریدگان) ؛ رزق خود و خانواده، برکت در معاش و توسعه در امور معنوی و مادی
- 67- قَاضِي الْمَنَابَا (۱۰۴۴) برآرنده آرزوها ؛ حصول مقاصد و رفع حیرانی

68- سامع الشكایا	(۵۳۴)	شنوای شکایتها، شنونده گلهها؛
69- باعث البرایا	(۸۱۸)	استجابت شکوه ها، برآورده شدن حاجات از گذشته
70- مطلق الاساری	(۴۸۲)	زنده کن مردم، برانگیزنده خلاق (آفریدگان)؛ شکوفایی استعداد، عاقبت اخروی
71- ذالحمد و الثناء	(۱۳۷۲)	آزاد کننده اسیران ؛ نجات از اسارت اهل دنیا، آزادی محبوس
72- ذالفخر و البهاء	(۱۶۵۷)	صاحب ستایش و سپاس؛ تحمید خداوند، تجلّی نعمت و افزایش آن
73- ذالمجد و السناء	(۹۲۷)	صاحب افتخار و خرمی؛ افتخار یابی به ترفیع مقامات، فتح و گشایش امور
74- ذالعهد و الوفاء	(۹۳۵)	صاحب بزرگواری و والایی (فروغ)؛ رفعت درجات دنیوی و اخروی
75- ذالعفو و الرضاء	(۱۹۲۶)	صاحب عهد و وفا، صاحب پیمان و نگهداری وفا؛ استیفای وفای به عهد
76- ذالمن و العطاء	(۹۳۹)	صاحب گذشت و خشنودی؛ راضی شدن با گذشت کردن از خطاکار
77- ذالفصل و القضاء	(۱۸۷۰)	صاحب منت و بخشش ؛ متصف شدن به بخشش ذاتی
78- ذالعزّ و البقاء	(۹۴۹)	دارای تمییز حق از باطل و داوری؛ تمییز و تشخیص مرغوب از نامرغوب
79- ذالوجود و السخاء	(۱۴۴۳)	صاحب ارجمندی و پایداری؛ طول عمر با شرافت، عزّت و سربلندی
80- ذالالاء و النعماء	(۹۶۲)	صاحب بخشش و جوانمردی؛ متخلّق شدن به کرم و جود
81- مانع	(۱۶۱)	صاحب نعمت های معنوی و مادی؛ جذب نعمت های مادی و معنوی
82- دافع	(۱۵۵)	بازدارنده از بدی، جلوگیری کننده؛
83- رافع	(۳۵۱)	رفع ناسازگاری (زوجین) دفع موانع دنیوی و اخروی
84- صانع	(۲۱۱)	بازگرداننده، دورکننده بدیها؛ دفع ضرر
85- نافع	(۲۰۱)	بلند آواز کننده، بالا برنده؛ عزّت و توانگری، رفعت مقام
86- سامع	(۱۷۱)	سازنده، آفریننده؛ استوار ماندن صنایع و خلق اشیاء
87- جامع	(۱۱۴)	سودبخش (رساننده)، سودمند؛ منفعت مالی و توانگری
88- شافع	(۴۵۱)	شنونده، شنوا؛ استجابت دعا و بازشدن گوش برزخی
89- واسع	(۱۳۷)	فراهم کننده، گردآورنده؛
90- موسع	(۱۷۶)	شفاعت کننده؛ فراهم شدن اسباب قبولی، مورد شفاعت واقع شدن
91- صانع کل مصنوع	(۵۱۷)	گشاینده، پهناور؛ رزق، زیادی عمر، قانع شدن و سهولت روزی
92- خالق کل مخلوق	(۱۵۵)	وسعت بخش، گشایش دهنده، گستراننده؛ سعه صدر، گشایش امور، فتح باب
93- رازق کل مرزوق	(711)	سازنده تمام موجودات، سازنده هرچه ساخته شده؛
94- مالک کل مملوک	(277)	ابداع صنعت و بنیاد نمودن کارخانه
95- کاشف کل مکروب	(719)	آفریننده (سازنده) تمام آفریدهها ؛
96- فارح کل مهموم	(465)	فرزند دار شدن، تولید نسل و بهره بری و تکثیر دام
97- راحم کل مرحوم	(593)	روزی دهنده هر روزی خور؛ دفع فقر و تنگدستی و گشایش روزی
98- ناصر کل مخذول	(1767)	صاحب هر بنده ؛ تربیت نفوس و تکمیل عبودیت
99- ساتر کل معیوب	(839)	بردارنده تمام گرفتاریها، برطرف کننده هر غم و اندوه ؛
100- ملجأ کل مطرود	(383)	دفع امواج بلا و مصیبت
101- عدتی عند شدتی	(1322)	گشایش دهنده هر اندوهگین؛ رفع همّ و غم
102- رجائی عند مصیبتی	(900)	آمرزنده هر آمرزیده شده، ترجم کننده هر مهرجو؛
103- مونسی عند وحشتی	(1014)	ترجم به مظلوم و مستضعف، رفع ذلّت
104- صاحبی عند غربتی	(1847)	یاری کننده سرافکننده، یاور هر بیکی؛
105- ولیّی عند نعمتی	(750)	کمک و یاری برای از دست داده ها، پیروزمند از ورطه گرفتاری
106- غیائی عند کربتی	(2277)	پوشاننده هر عیب (نادرست)؛ پرده پوشی عیوب، حفظ آبرو
107- دلیلی عند حیرتی	(836)	پناه هر رانده شده (گریختگان)؛
108- غنائی عند افتقاری	(1987)	پناه دهنده رانده شدگان، رفع مسکنت و بی کسی
109- ملجأی عند اضطراری	(1429)	ذخیرهام (لوازم زندگیم) در سختیام؛
110- معینی عند مفزعی	(511)	نیرو گرفتن و قوّت قلب، پیروزی در تنگناها و حوادث
111- علّام الغیوب	(1190)	امیدم در گرفتاریام؛ گشایش اهل مصیبت
112- عَقّار الذنوب	(2070)	همدمم در ترسیدم ؛ دفع ترس و خوف ، رفع و جبران بی کسی
		یارم (هم صحبتم) در دوری از وطنم؛ همدم در غریبی، رفع غربت
		سرپرستم در بهرهوریام ؛
		تشکر از ولّی نعمت حقیقی، صاحب نعمت و ثروت شدن
		فریادرسم در غمزدگی (گرفتاریام)؛ برطرف شدن گرفتاری مادی
		رهنمایم در سرگردانیم ؛ یافتن استاد و راهنما، هدایت یافتن و رفع جهل
		دارایام در تهیدستی (نداریام)؛ رفع درویشی و فقر
		پناهگاهم در ناچارایام (پیشانیام)؛
		آرامش در هنگام پریشانی، رفع اضطراب و استرس
		کمک کارم در هراسم، پشتیبانم در پریشان حالیام ؛
		نجات از دلهره و ترس و تقویت روح
		آگاه شدن به غیب و دانایی به مجهولات
		آمرزنده (بخشنده) گناهان ؛ بخشش گناهان صغیره و کبیره

113- ستار العیوب	(780)	پرده پوش (پوشاننده) عیبها؛
114- کاشف الکروب (660)		حجاب و حفظ آبرو، مستور بودن از نگاه دشمنان
115- مقلب القلوب	(341)	برطرف کننده غمزگیها (گرفتاریها)؛
116- طیب القلوب	(192)	رفع مشکلات خانوادگی و رفع مشکلاتی که به راحتی حل نمی شود
117- منور القلوب	(465)	زیر و رو کن (دگرگون کننده) دلها ؛ تبدیل صفات و تبدیل به حال نیکو
118- انیس القلوب	(290)	پزشک (طیب) دلها ؛ مداوای جسم و نفس، شفای امراض نفسانی
119- مفرج الهموم	(445)	روشنی بخش دلها ؛ انرژی یافتن قلب، روشنائی دل
120- منفس الغوم	(1347)	مونس (همدم) دلها ؛ یافتن همراز و رهایی از تنهایی
		گشاینده غمها ؛ اختتام سختی ها، پایان یافتن گرفتاری ها
		برطرف کننده غمها، رهاننده اندوه؛
121- جلیل	(73)	راه گشایی و یافتن روزنه، رهایی و آزادی فکر از هم و غم
122- جمیل	(83)	والا، بزرگوار و محترم ؛ هیبت و وقار، عزیز شدن نزد خدا و خلق
		زیبا، خوشگل ؛
123- وکیل	(66)	ملاقات با انسان های پاک نهاد و دفع نقش مستهجن، زیبایی باطن
124- کفیل	(140)	کارگزار، نماینده، اختیاردار؛ توکل قلبی، کفایت مهمات، دفع اضطراب
125- دلیل	(74)	سرپرست، عهدهدار؛ رزق، پیدا کردن سرپرست
126- قبیل	(142)	راهنما، راهنمایی کننده، پیدا شدن اسباب برای رسیدن به مقصود
127- مدیل	(84)	پذیرنده، پیش خوانده، ضامن؛ در معرض خوبان قرار گرفتن
128- منیل	(130)	چرخاننده، بسیار راهنمایی کننده، گرداننده؛ چرخش بی دردسر زندگی
129- مقیل	(180)	به مقصود رساننده، بهره مند کننده؛ دست یابی به اهداف
130- محیل	(88)	درگذرنده، نادیده گیرنده؛ پشت پا زدن به کارهای ناپسند
131- دلیل المتحیرین	(823)	جایجا کننده، چاره کننده؛ چاره سازی امور، تحوّل کارها به نحو احسن
132- غیاث المستغیثین	(3612)	راهنمای سرگردانها؛ تبدیل شک به یقین
133- صریخ المستصرخین	(2381)	دادرش استغاثه کنندهها؛ استغاثه ملهوف و محزون
		دادرش شیون کنندگان (دادرش خواهان)؛
134- جار المستجیرین	(1008)	اجابت دعای مادران جوان مرده و یتیمان بی باعث و مالباختگان
135- امان الخائفین	(865)	پناه پناهجویان؛ برای مسکن و خانه
136- عون المؤمنین	(353)	آرامش و ایمنی ترسویان (ترسندگان)؛
137- راحم المساکین	(461)	رفع تزلزل و دلهره و اضطراب
138- ملجأ العاصین	(326)	یاور (کمک) مؤمنان؛ توفیق کمک به عموم
139- غافر المذنبین	(2164)	مهرورز بر گدایان مهربانی کننده بر بیچارگان؛ رفع درویشی و فقر
140- مجیب دعوه المضطربین(1280)		پناهگاه گنه کاران؛ توفیق حال و دعا برای گناهکاران در اماکن متبرکه
		آمرزنده گنهکاران؛ رهایی از جهنم
		اجابت کننده دعای پریشانها، پاسخ دهنده درخواست ناچاران ؛
141- ذالجد و الاحسان	(902)	اجابت دعای ناچاران و بیچارگان
142- ذالفضل و الامتنان	(2221)	صاحب بخشش و نیکویی؛
143- ذالامن و الامان	(952)	ازدیدار رزق و نیکی ها
144- ذالقدس و السبحان	(1054)	صاحب برتری و منت پذیری؛
145- ذالحکمة و البیان	(904)	صاحب امن و امان؛
		امنیت و سلامتی
		صاحب پاکیزگی و پاکی؛
		طهارت ظاهری و باطنی
		صاحب حکمت (کلام موافق حق و راستی) سخن آشکار و فصیح ؛
		صواب در نطق و مصالح امور
146- ذالرحمة و الرضوان	(2079)	صاحب مهر و رضایت دارای بخشش و خشنودی؛ جلب قلوب
147- ذالحجة و البرهان	(1043)	صاحب راهنما (نمودار) و دلیل قاطع ؛ پویایی عقل و رهایی از تخیلات
148- ذالعظمة و السلطان	(1934)	صاحب بزرگواری و فرمانروایی ؛ ترفیع و مقام، استحکام در فرمانروایی
149- ذالرافه و المستعان	(1767)	صاحب مهر و استعانت، دارای مهربانی و پشتیبانی ؛
150- ذالعفو و الغفران	(2256)	کمک و مهربانی به اطرافیان
151- من هو رب کل شیء	(483)	صاحب آمرزش و آمرزندگی؛
152- من هو اله کل شیء	(497)	حیط سیئات و محو کارهای زشت
153- من هو خالق کل شیء	(1192)	اوست پروردگار (پرورنده) هر چیز؛
154- من هو صانع کل شیء	(673)	اوست معبود (خدای) هر چیز؛
155- من هو قبل کل شیء	(594)	اوست آفریننده هر چیز؛
156- من هو بعد کل شیء	(538)	اوست سازنده هر چیز؛
157- من هو فوق کل شیء	(648)	اوست پیش از هر چیز؛
158- من هو عالم بکل شیء	(605)	اعتماد بر گذشته خویش به خدا
159- من هو قادر علی کل شیء	(877)	اوست پس از هر چیز؛
160- من هو یقی و یغنی کل شیء	(739)	اوست بالای هر چیز؛
161- مؤمن	(136)	ازدیاد علم و درایت و دانش
162- مهیم	(145)	پیشرفت با توانمندی
		ایمن کننده، امان دهنده ؛
		دفع شرّ جن و انس و وسواس
		نکپهان، گواه ؛
		صفای باطن و اطلاع بر اسرار

بود کننده، به وجود (پدید) آورنده؛ پایه ریزی امور به خیر	(166)	163- مکون
تلقین کننده، زود دریابنده؛ اجازه صاحب نفس	(220)	164- ملقن
آشکار کننده؛ ظهور حقایق، واضح شدن خفایا	(102)	165- مبین
آسان کننده، آرامش دهنده؛ تسهیل امور	(101)	166- مهون
امکان دهنده، پابرجا دارنده؛ پابرجایی امور، رسیدن به جایگاه مطلوب	(150)	167- ممکن
آرایش دهنده، آراسته کننده؛ تجلیه صفات	(107)	168- مزین
اعلان کننده، ظاهر کننده؛ آگاهی و الهام یافتن، یافتن و ظهور امور خفیه	(190)	169- معلن
پخش کننده، تقسیم کننده؛	(240)	170- مقسم
توفیقات تقسیمات ارزاق مادی و معنوی، رسیدن به کمال عدل و دادخواهی		
کسی که در ملک خود اقامت دارد، کسی که فرمانروائی اش ماندگار است؛	(476)	171- من هو فی ملکه مقیم
عدم زوال دارایی، حفظ دولت و شکوه و دارایی		
(500) کسی که در سلطنت خود دیرینه است آن که در قدرتش دیرینه است؛		172- من هو فی سلطانه قدیم
ابقای ولایت و حکومت		
(1280) کسی که در بزرگواریش بزرگ است؛		173- من هو فی جلاله عظیم
عزت و عظمت یافتن و دست یابی به حشمت و جلالت		
(551) کسی که بر بندگانیش مهربان است؛ مهربان شدن به خلق، طلب رحمت الهی		174- من هو علی عباده رحیم
(613) کسی که بر هر چیزی دانا است؛		175- من هو بکل شیء علیم
راه پیدا کردن به علوم، تجلی علم و امور خفیه		
(447) آن که به هر که نافرمانیش کند بردبار است؛ بردباری در مقابل نافرمانان، حلم		176- من هو بمن عصاه حلیم
(672) آن که او به هر که امیدش کند بخشنده است ؛ رغبت به کرامت حق تعالی		177- من هو بمن رجاه کریم
(484) آن که در آفرینشش دانشمند و صاحب حکمت است ؛		178- من هو فی صنعه حکیم
کار مستند و پی ریزی امور بدون خسارت		
(793) کسی که در حکمتش باریکبین است؛		179- من هو فی حکمته لطیف
اندیشه و دقت در برنامه ریزی ها، فهم امور دقیق		
کسی که در مهربانیاش دیرینه است؛ در معرض همیشگی عنایت قرار گرفتن	(469)	180- من هو فی لطفه قدیم
کسی که امید نشود جز به افزون بخشی او؛ درآمد افزون و کارگشایی	(1291)	181- من لا یرجى الا فضله
آن که درخواست نشود جز گذشت او؛	(415)	182- من لا یسئل الا عفوہ
گذشت و ترحم، طلب عفو و بخشش از خداوند		
کسی که انتظاری نبرند جز به احسان او، آن که چشم داشت نشود جز نیکی او؛	(1520)	183- من لا ینظر الا برہ
احسان خاص حق، رفع درخواست و استغنائی از خلق		
کسی که ترسند جز از عدل او؛ تعدیل امور، رفع تلون	(953)	184- من لا یخاف الا عدله
کسی که پایدار نیست جز فرمانروایی او؛ ابقای ملکیت و ثبات مال و جاه	(308)	185- من لا یدوم الا ملکه
کسی که قدرت (سلطه ای) نیست جز قدرت او؛ قدرت ظاهری	(458)	186- من لا سلطان الا سلطانه
کسی که فراگرفته هر چیز را بخشش و احسان او؛ گشایش قلبی و روحی	(1639)	187- من وسعت کل شیء رحمته
کسی که پیشی گرفته بخشش و احسانش بر خشم او؛	(3112)	188- من سبقت رحمته غضبه
اکتساب رحمت خاص، رفع غضب الهی		
کسی که فراگرفته هر چیز را دانش او؛ تسلط و آگاهی بر امور	(526)	189- من احاطه بکل شیء علمه
کسی که احدی مانندش نیست؛ وحدت و تنزیه	(778)	190- من لیس احد مثله
گشاینده اندوه، شاد کننده دلهای اندوهناک؛	(360)	191- فارح الهم
برطرف شدن اندوه فرزندان و وابستگان نزدیک		
برطرف کننده غصه؛ دفع غم دنیوی	(1472)	192- کاشف الغم
آمرزنده گناه؛ آمرزش در ایام خاص مانند شب قدر	(2064)	193- غافر الذنب
پذیرنده بازگشت؛ پذیرش بازگشت کنندگان، امید به بخشش گناه	(572)	194- قابل التوب
آفریننده آفریده؛ اداره کردن و تربیت و تکثیر اولاد	(1492)	195- خالق الخلق
راست نوید؛ راستی در وعده و صدق، رسیدن به درستی نویدها	(306)	196- صادق الوعد
وفا کننده به پیمان؛ تعهد به حقوق	(246)	197- موفی العهد
دانای نهان (راز)؛ کشف و اطلاع بر اسرار	(432)	198- عالم السر
شکافنده دانه؛ کشاورزی، کاشت و غرس	(252)	199- فالق الحب
روزی ده مردم (مخلوقات)؛ رزق کم زحمت	(431)	200- رازق الانام
والا، بلند مرتبه؛ صاحب آبرو شدن، بلندی قدر و منزلت	(110)	201- علی
وفا کننده (به عهد)؛ صاحب وفای به عهد شدن، پایداری در تعهدات	(96)	202- وفی
دارا، بینای؛ کثرت رزق، رفع فقر، نجات از قرض مندی، جلب ثروت	(1060)	203- غنی
توانا، توانگر؛ توانایی دل، جلب ثروت	(80)	204- ملی
بسیار دانا، نوازش کننده؛ ازدیاد نوازش گری نسبت به ارحام	(98)	205- حفی
پسندیده، خشنود؛ کسب صفت رضا	(1010)	206- رضی
پاکیزه و نیکو؛ صفای فکر	(37)	207- زکی
بنا گذارنده، آفریننده؛ شروع به کارهای مهم	(16)	208- بدی
نیرومند، نیرومند و توانا؛ توانایی و قوت، دفع دشمن	(116)	209- قوی

210- ولیّ	(46)	دوستدار، سرپرست؛	جذب دوستی صاحبان ولایت
211- من اظهر الجمیل	(1310)	آن که آشکار گردانید زیبایی را؛	
212- من ستر القبیح	(901)	آن که بپوشد زشتی را؛	حفظ آبرو
213- من لم یؤاخذ بالجریه	(1928)	آن که بازخواست نمیکند به گناه؛	درخواست چشم پوشی
214- من لم یهتک السّتر	(1286)	آن که ندرد (پاره نمیکند پرده کسی را)؛	آبرو داری
215- عظیم العفو	(1207)	بزرگ گذشت؛	بسیار عفو شدن گناهان کبیره
216- حسن التجاوز	(566)	خوش درگذرنده، نیکو گذشت؛	گذشت از خطای زیردستان
217- واسع المغفره	(1493)	فراوان (پهنای) آمرزش؛	نظر بلند به عنایات و رحمت حق
218- باسط الیدین بالرحمه	(463)	گشاینده هر دو دست به بخشش و احسان؛	گشایش در امور
219- صاحب کلّ نجوی	(220)	همراه هر راز، ملازم هر رازگویی؛	سرّ نگهداری و حفظ راز
220- منتهی کل شکوی	(891)	نهایت هر شکایت (گلایه)؛	
221- ذالنعمة السّابغه	(1996)	رسیدن به حاجت و مقصود و برآورده شدن حاجت دردمندان	صاحب نعمت فراوان (سرشار)؛ تشکر از نعمات الهی
222- ذالرحمة الواسعه	(1158)	صاحب بخشش و احسان بیپایان (پهنای)؛	در کشتی فضل خدا قرار گرفتن
223- ذالمنة السّابقه	(1026)	صاحب منت پیشین؛	مهربانی به مخلوقات
224- ذالحکمة البالغه	(1874)	صاحب حکمت رسا، صاحب حکمت بیانتها؛	
225- ذالقدرة الکامله	(1168)	صاحب نیروی کامل، دارای توانایی بیعیب و نقص؛	کسب قدرت بی عیب
226- ذالحجة القاطعه	(964)	صاحب دلیل قاطع (برنده)؛	قوی شدن در مباحث علمی و قاطعیت در حکم
227- ذالکرامة الطّاهره	(2140)	دارای بزرگی آشکار (هویدا)؛	خرق عادت
228- ذالعهزة الدائمة	(904)	صاحب عزّت (ارجمندی) همیشگی؛	حفظ همیشگی آبرو
229- ذالقوة المتینة	(1378)	صاحب توان استوار، دارای نیروی محکم؛	قوی شدن اراده
230- ذالعظمة المنيعة	(1953)	صاحب بزرگی استوار و بلند؛	صمود به مقامات
231- بديع السموات	(624)	پدیدآورنده (آفریننده) آسمانها؛	شروع کارهای بلند
232- جاعل الظلمات	(1506)	قرار دهنده تاریکیها؛	پرهیز از کدورات
233- راحم العبرات	(953)	ترحم کنند به اشکهای روان؛	رقت قلب
234- مقيل العثرات	(1382)	نادیده گیرنده لغزشها؛	محو شدن ذنوب
235- ساتر العورات	(1369)	پوشاننده جاهایی که باید پوشیده باشد؛	حفظ آبرو
236- محیی الاموات	(547)	زنده کننده مردهها؛	احیای نفوس مرده
237- منزل الآيات	(570)	فرود آورنده نشانههای روشن؛	ایمان و یقین
238- مضعف الحسنات	(1540)	افزون کننده نیکیها؛	ازدیاد ثواب و پاداش
239- ماحی السيّئات	(562)	نابود کننده (از بین برنده) گناهان؛	نابودی اعمال زشت، نابودی اخلاق مذمومه
240- شديد النقمات	(940)	سخت انتقام کش، سخت گیرنده کیفرهای بد؛	
241- مصوّر	(336)	نگارنده، صورتگر؛	فرزند دار شدن و دیدن تصویرهای حقیقی
242- مقدّر	(344)	اندازه گیر، اندازه بخش؛	حکمت و حسابگری
243- مدبّر	(246)	تدبیر کننده؛	مدیریت و تدبیر امور
244- مطهّر	(254)	پاکیزه، پاک کننده؛	رفع انجاس و زوال نجاسات
245- منوّر	(296)	روشنی بخش، روشن کننده؛	جهت نورانیت و صفای باطن
246- مبسّر	(310)	هموار و آسان کننده؛	سهل الامور شدن خواسته ها
247- مبشّر	(542)	مژده بخش، نوید دهنده؛	رحمت و ظهور تجلیات خاص
248- منذر	(990)	ترساننده، بیم دهنده؛	رفع بی حیایی
249- مقدّم	(184)	پیشی گیرنده، پیش فرستنده؛	به صواب شدن کارهای بعد
250- مؤخّر	(846)	عقب انداز، به پایان رساننده؛	طول عمر و اجابت دعا
251- ربّ البيت الحرام	(925)	پروردگار خانه محترم (کعبه)؛	زیارت خانهی خدا
252- ربّ الشهر الحرام	(1018)	پروردگار ماه محترم (الحرام)؛	رفع خصوصت و استفاده از ماهها
253- ربّ البلد الحرام	(549)	پروردگار شهر محترم (مکه)؛	امنیّت در شهر و روستا
254- ربّ الرّكن و المقام	(721)	پروردگار رکن و مقام؛	تسلیم و یافتن مقامات
255- ربّ المشعر الحرام	(1123)	پروردگار مشعر محترم؛	توفیق درک و فهم امور
256- ربّ المسجد الحرام	(620)	پروردگار مسجد محترم؛	توفیق اماکن متبرّکه
257- ربّ الحلال و الحرام	(557)	پروردگار حلال و حرام؛	کسب علم شریعت
258- ربّ النور و الظلام	(1397)	پروردگار روشنی و تاریکی؛	برای تمییز نور از ظلمت و تشخیص حق از باطل
259- ربّ التحية و السلام	(824)	پروردگار تحیت و درود؛	سلامتی و تحیت
260- ربّ القدرة فی الانام	(755)	پروردگار نیرو در بشر؛	قوّت جسمانی، تقویت جسم و روح
261- احکم الحاکمین	(240)	بزرگ حکم فرمایان، داورترین داوران؛	دادرسی حقوق مظلوم
262- اعدل العادلین	(301)	دادگرترین دادگران، عادلتر عادلان؛	تحقق دادگری
263- اصدق الصادقین	(481)	راستگوترین راستگویان؛	زبان صدق و راستگویی

265- احسن الخالقین (941) نیکوتر(خوبتر) آفرینندگان؛ حسن ظنّ به خالق، نیکو شدن طفل

- 266- اسرع الحاسبین(493) سریعتر حسابگران، زودرس ترین حسابگران؛ تسريع در حسابرسی متجاوزین
- 267- اسمع السامعین(433) شنواترین شنوایان (شنوندگان)؛ شنوایی و اجابت حاجت
- 268- ابصر الناظرین (1535) بیناترین بینایان؛ باز شدن چشم برزخی، روشنایی ذهن و بصیرت یافتن
- 269- اشفع الشافعين(993) شفیع ترین شفاعت کنندگان؛ آماده کردن اسباب به خیر، تسهیل امور
- 270- اکرم الاکرمین (613) گرامیدارترین گرامیداران؛ بلندی مرتبه و کرامت نفس
- 271- عماد من لا عماد له(386) پشتوانه آن که پشتوانهای برای او نیست؛ توکل
- 272- سند من لا سند له(384) تکیه گاه آن که تکیه گاهی برای او نیست؛ رفع موانع
- 273- ذخر من لا ذخر له (3156) ذخیره کسی که ذخیره ندارد، اندوخته آن که اندوخته‌ای برای او نیست؛ چاره فقر و نداری
- 274- حرز من لا حرز له(586) پناهگاه آن که پناهگاهی برای او نیست؛ حفظ از بلاها
- 275- غیاث من لا غیاث له(3178) دادرس آن که دادرسی ندارد، فریادرس آن که فریادرسی برای او نیست؛ طلب فریادرس در مشکلات
- 276- فخر من لا فخر له (1916) افتخار آن که افتخاری ندارد، بالیدن آن که بالیدنی برای او نیست؛ ترفیع مقام
- 277- عزّ من لا عزّ له (310) عزّت آن که عزّتی ندارد، ارجمندی آن که ارجمندی برای او نیست؛ کسب عزّت
- 278- معین من لا معین له (496) کمک آن که کمکی ندارد، یاری کننده آن که یاری کننده‌ای برای او نیست؛ کمک در حوادث تلخ
- 279- انیس من لا انیس له (398) هم صحبت آن که هم صحبتی برای او نیست؛ انس به حق و مصاحب مأنوس
- 280- امان من لا امان له (340) ایمنی آن که ایمنی ندارد؛ امنیت و حفظ از بلاها
- 281- عاصم (210) نگهدار، نگهدارنده؛ محفوظ بودن و تحت حرز الهی قرار گرفتن
- 282- قائم (151) پابرجا، ایستاده؛ تقویت اراده
- 283- دائم (55) جاوید، باقی، پایدار؛ عدم تلّون و تزلزل
- 284- راحم (249) مهرورز، مهربان؛ خوش دلی و نیک طینتی؛ رأفت و مهربانی
- 285- سالم (131) بیعیب، تندرست؛ صحتّ جسم و روح؛ ایمنی از آفت و بلا
- 286- حاکم (69) فرمان دهنده، داور؛ تسلط بر نفس، تسلط بر امور
- 287- عالم (141) دانا، دانشمند؛ افزایش علم و آگاهی
- 288- قاسم (201) پخش کننده، قسمت کننده؛ توفیق به یافتن خوش اقبالی و قسمت
- 289- قابض (903) گیرنده، تنگ کننده؛ در هم شکستن خصم و سرکوبی دشمن، تعدیل افزایش سرور
- 290- باسط (72) گشاینده، گشایش دهنده؛ وسعت رزق، گشایش در امور، خوش دلی، تعدیل افزایش قبض
- 291- عاصم من استعصمه (957) نگهدار هر که نگهداری از او جوید، نگهدارنده گناه آن که طلب حفاظت از گناه از او کند؛ حفظ زن و فرزند
- 292- راحم من استرحمه (1053) مهربان به هر که از او مهر خواهد؛ دل رحمی و نیک سیرت بودن
- 293- غافر من استغفره (3117) آمرزنده هر که از او آمرزش جوید؛ مناسب شبهای قدر
- 294- ناصر من استنصره(1237) یاری کننده هر که از او یاری طلبد؛ طلب نصرت در زندگی
- 295- حافظ من استحفظه (2533) نگهدار هر که از او نگهداری خواهد؛ حفظ و ایمنی خود و خانواده
- 296- مکرم من استکرمه(1116) گرمی دارنده آن که از او طلب گرمیداشت کند؛ جهت رفعت و عزّت و عدم خواری
- 297- مرشد من استرشده (1604) راهنمای آن که از او طلب راهنمایی کند؛ طلب استاد حقیقی
- 298- صریخ من استصرخه(2346) دادرس آن که از او طلب دادرسی کند؛ فرج خواهی زندانی و اسیر
- 299- معین من استعانه (847) کمک هر که از او کمک جوید، پشتیبان آن که از او طلب پشتیبانی کند؛ طلب یاری و کمک خواهی، قوت پیرمرد و پیرزن که کسی را ندارند
- 300- مغیث من استغائنه (3607) فریادرس آن که از او طلب فریادرسی کند؛ نجات از درماندگی های زندگی
- 301- عزیزاً لا یضام (977) عزیزی که به او ستم نشود، ارجمندی که خوار گریده نمیشود؛ عزّت دائمی و رفعت مقام
- 302- لطیفلاً یرام (412) لطیفی که چشم انداز نگیرد، مهربانی که فراگرفته نمیشود؛ لطافت نفس
- 303- قیوماً لا ینام (289) پابندهای که خواب ندارد؛ دوام نفس به نوراتیت
- 304- دائماً لا یفوت (583) همیشگیای که از دست نرود، پابندهای که نابود نشود؛ باقی ماندن نعمت ها و عدم زوال آن
- 305- حیاً لا یموت (506) زندهای که هرگز نمیرد (از بین نمی‌رود)؛ جهت زنده ماندن قلب ظاهری و باطنی
- 306- ملکاً لا یزول (175) سلطانی که زوال ندارد، فرمان رویی که از بین نرود؛ پایداری ملکات نفسانی ممدوح
- 307- باقیاً لا یفنی (295) ماندگاری که فانی نشود، پایداری که نابود نمیشود؛ بقای نفس رحمانی
- 308- عالماً لا یجهل (221) دانایی که نادان (نمیشود)؛ تقویت حافظه
- 309- صمداً لا یطعم (295) بینیازی که خوراک نخواهد، بینیازی که غذا خورنده نمیشود؛ ریاضت جوع
- 310- قویّاً لا یضعف (1108) توانایی که سست نمیشود، نیرومندی که ناتوان نمیگردد؛ تقویت اراده، تقویت قوا

- 311- احد (13) یگانه، یک؛ انقطاع از خلق و کثرت، جلای قلب، توحید ذاتی
- 312- واحد (19) یکی، یکتا؛ انس، صحت مرض، دفع وحشت و توهّمات
- 313- شاهد (310) حاضر، گواه؛ تصدیق گواه درستکار
- 314- ماحد (48) بزرگوار، پُر آوازکننده؛ سلوک، گشایش باطنی، بیرون رفتن از طبیعت، شهرت و آبرو
- 315- حامد (53) ستوده کننده، ستاینده؛ تحمید و ستایش حق
- 316- راشد (505) راهنما؛ استاد و پیر راه
- 317- باعث (573) برانگیزنده، فرستنده؛ کارهای بنیادی
- 318- وارث (707) ارث برنده، میراثبر؛ بقای ذریّه، حفظ جنین از سقط شدن، ایمنی از وحشت
- 319- ضارّ (1001) زیان بخش؛ نجات از خواری و دفع مضرّات، آسیب رساندن به دشمن
- 320- نافع (201) سودبخش، سودمند، سود رسان؛ منفعت مالی و توانگری، حفظ منافع
- 321- اعظم من کل عظیم (2171) بزرگتر از هر بزرگی؛
- 322- اکرم من کل کریم (671) جوان مردتر از هر بخشنده؛ مکرم شدن نفس، متّصف شدن به صفت بخشش
- 323- ارحم من کل رحیم (647) مهربان تر از هر مهربان؛ مهربانی خاص به بندگان، عطوفت و رأفت خلق
- 324- اعلم من کل علیم (431) داناتر از هر دانا؛ افزایش علوم
- 325- احکم من کل حکیم (287) دانشمندتر از هر دانشمند؛ دقّت عقلی و فکری
- 326- اقدم من کل قدیم (439) دیرینهتر (جلوتر) از هر دیرینه‌ای؛ ماندن با حقیقت نفس
- 327- اکبر من کل کبیر (595) بزرگتر از هر بزرگ؛ ترقّی به درجات بالاتر، فرمانروایی و بزرگی
- 328- الطف من کل لطیف (389) مهربان (دلسوزتر) از هر دل سوز؛ لطیف شدن نفس، طلب ترخّم الهی
- 329- اجلّ من کلّ جلیل (247) والاتر از هر والا، برجسته‌تر از هر برجسته؛ ترفیع مقامات
- 330- اعزّ من کل عزیز (312) گرانمایه‌تر از هر گرانمایه، ارجمندتر از هر ارجمندی؛
- تحت پوشش عزّت دو دنیا قرار گرفتن
- 331- کریم الصفح (479) بخشنده با گذشت؛ توفیق گذشت از زبردستان
- 332- عظیم المِنَّ (1141) بزرگ با مَنّت؛ ازدیاد الطاف و نعمت های روزمره، افزایش برکت
- 333- کثیر الخیر (1571) بسیار با خیر، پر ز نیکی؛ ترغیب به نیکی و نیکوکاری
- 334- قدیم الفصل (1095) دیرینه افزون بخش؛ ابقای فضل و لطف
- 335- دائم اللطف (205) همیشه مهربان؛ نوازش و مهربانی نسبت به زبردستان
- 336- لطیف الصنع (370) دقیق در صنعت، خوش قالب در صنعت؛ آرایش و آراستن کارهای خوب
- 337- منفس الکرب (483) رفع کننده گرفتاریها، زداینده غم و اندوه؛ دفع هم و غم
- 338- کاشف الضّرّ (1432) برطرف کننده زیانها (ضررها)؛ رفع ضررهای دور و نزدیک
- 339- مالک الملک (212) صاحب فرمانروایی؛ حاکمیت و فرمانروایی، ازدیاد خدم و حشم
- 340- قاضی الحق (1050) داوری کننده از روی حق و راستی؛ عدالت ورزیدن و به حق رسیدن
- 341- من هو فی عهده وفی (371) آن که در پیمانش وفا کننده است؛ عدم شکستن تعهدات
- 342- من هو فی وفائه قوی (409) آن که در وفایش نیرومند است؛ وفا داری به تعهدات الهی
- 343- من هو فی قوته علیّ (812) آن که در نیروی خود بلند مقام (والا) است؛
- توفیق توانایی خاص، توانمندی در عزّت یافتن
- 344- من هو فی علوه قریب (614) آن که در والایاش نزدیک است؛ به مقام مقربین رسیدن، ترفیع مقام و ترقّی کردن
- 345- من هو فی قربه لطیف (627) آن که در نزدیکیاش مهربان است؛ نزدیک شدن به صفات جمالی
- 346- من هو فی لطفه شریف (905) آن که در دلسوزیاش گرامی است؛ ارج نهادن و دلسوزی نسبت به خلق
- 347- من هو فی شرفه عزیز (870) آن که در گرامیاش ارجمند است؛ اشراف به کارهای عزّت آور، ترفیع عزّت و جلالت
- 348- من هو فی عزّه عظیم (1293) آن که در ارجمندیاش بزرگ است؛ رسیدن به بزرگی ممدوح، عظمت یافتن
- 349- من هو فی عظمته مجید (1663) آن که در بزرگیاش بلند پایه است؛ حفظ و بقای عزّت و آبرو
- 350- من هو فی مجده حمید (305) آن که در بزرگواریاش ستوده است؛ مورد ستایش قرار گرفتن
- 351- کافی (111) کفایت کننده، بسنده؛ کفایت مهمّات و دفع شرّ اعداء
- 352- شافی (391) بهبود کننده، تندرستی بخش؛
- دفع سموم و شفای امراض ظاهری و باطنی، صحت تندرستی
- 353- وافی (97) وفادار، تمام و کامل؛ رسیدن به وعده های الهی، وفاداری در تعهدات
- 354- معافی (201) عفو کننده، بهبودی دهنده؛ سلامت و عافیت، معفو شدن از صاحب قدرت
- 355- هادی (20) راهنما، هدایت کننده؛
- استاد راه، پیدا شدن راهنما و نجات از گمراهی، هدایت علمی و فکری
- 356- داعی (85) دعوت کننده، خواننده به سوی خود؛ تبلیغ حقایق دین، دعوت به سوی حق
- 357- قاضی (911) قضاوت کننده، برآورنده حاجت؛ قضاوت به حق، دادرسی ها
- 358- راضی (1011) خشنود شونده؛ رسیدن به مقام رضا
- 359- عالی (111) بلند مرتبه، والا، بر فراز؛ علوّ درجات معنوی، ترقّی و ترفیع مقام
- 360- باقی (113) پاینده، ماندگار؛ طول عمر، بقای اولاد، استحکام امور و عمل مقبول
- 361- من کل شیء خاضع له (۱۹۵۶) آن که هر چیز فروتن است بر وی؛ خضوع ظاهری و باطنی، انکسار قلبی
- 362- من کل شیء خاشع له (۱۴۵۶) کسی که هر چیز فرمانبردار است بر وی؛ خشوع نفس
- 363- من کل شیء کائن له (۵۶۶) آن که هر چیز بودنی است بر وی؛ تملیک اخص

- 364- من کل شیء موجود به (۵۱۶) آن که هر چیزی هست با او؛ ارتباط خفی، تصرفات غیبی
- 365- من کل شیء منیب الیه (۵۹۸) آن که هر چیزی بازگشت کننده است به سوی وی؛ تفویض امور و واگذاری کارها
- 366- من کل شیء خائف منه (۱۲۳۶) کسی که هر چیزی ترسان است از وی؛ خوف و خشیت از حق
- 367- من کل شیء قائم به (۶۰۸) آن که همه چیز پایدار به اوست؛ اعتماد و تکیه بر حق، استواری در امور
- 368- من کل شیء صائر الیه (۷۹۷) آن که هر چیزی گردنده است به سوی او؛ بازگشت از مسافرت ها، توکل در سفر
- 369- من کل شیء یسبّح بحمده (۵۸۹) کسی که هر چیزی تسبیح میگوید به ستایش وی؛ تسبیحات قبل از طلوع شمس و قبل از غروب
- 370- من کل شیء هالک الا وجهه (۵۵۷) آن که هر چیزی هلاک شونده است جز ذات وی؛ فناء فی الله و محو شدن در خدا
- 371- من لا مفرّ الا الیه (۵۱۹) آن که نیست گریزگاه جز به سوی او؛ بازگشت فرزند به والدین، بازگشت عبد به مولا
- 372- من لا مفرع الا الیه (۳۹۶) آن که نیست پناهگاهی جز به سویش؛ به دست آوردن تکیه گاه حقیقی
- 373- من لا مقصد الا الیه (۴۳۳) کسی که نیست مقصد (آهنگی) جز به سویش؛ رسیدن به مقاصد معنوی
- 374- من لا منجا منه الا الیه (۳۸۸) آن که نیست جای رهایی جز به سوی او؛ نجات از دریای موج دنیا
- 375- من لا یرغب الا الیه (۱۴۱۱) کسی که اشتیاق (میل) نشود جز به سویش؛ میل به معانی و ملکوت
- 376- من لا حول و لا قوّة الا به (۳۵۲) آن که نیست جنبشی و نه نیرویی جز به یاری او؛ ازدیاد قوای ظاهری و باطنی
- 377- من لا یستعان الا به (۷۵۱) آن که کمک خواسته نشود جز به او؛ استعانت در رفع صفات ردیله
- 378- من لا یتوکل الا علیه (۷۳۴) کسی که توکل (تکیه و اعتماد) نشود جز بر او؛ ازدیاد صفت توکل
- 379- من لا یرجى الا هو (۳۸۷) آن که امیدی نیست جز به او؛ زیاد شدن امید به حق، ترک امید از غیر حق
- 380- من لا یعبد الا هو (۲۵۰) کسی که پرستش نشود جز او؛ عبودیت و بندگی محض و دفع شرک خفی
- 381- خیر المرهوبین (۱۱۵۴) بهترین ترسناک، بهترین ترسیده شدگان؛ تعدیل خوف افراد ترسو
- 382- خیر المرغوبین (۲۱۴۹) بهترین میل شدگان (رغبت خیز)؛ میل و رغبت به مناجات و دعا، رفع ناامیدی از حق
- 383- خیر المطلوبین (۹۸۸) بهترین خواسته (جويا) شدگان؛ طلب مطلوب
- 384- خیر المسئولین (۱۰۳۸) بهترین درخواست شده؛ مراجعات به حق و صواب، اجابت دعوات
- 385- خیر المقصودین (۱۱۴۱) بهترین قصد شدگان؛ رسیدن به حوایج و مقاصد
- 386- خیر المذکورین (۱۸۶۷) بهترین یاد شدگان؛ ابقای ذکر در دل
- 387- خیر المشکورین (۱۴۶۷) بهترین شکرگزاری شده (ستوده شدگان)؛ متذکر شدن در سپاسگزاری از حق، ازدیاد نعمت
- 388- خیر المحبوبین (۹۵۹) بهترین دوست داشته شدگان؛ جذب معبود و معشوق، در محبت الهی
- 389- خیر المدعوّین (۱۰۲۱) بهترین خواننده شدگان؛ دعا و ثنا و زیارت، اجابت دعا
- 390- خیر المستأنسین (۱۵۱۲) بهترین همدان؛ نزدیکی به مونس خوب
- 391- غافر (۱۲۸۱) آمرزنده، بخشاینده گناه؛ محو شدن گناهان
- 392- ساتر (661) پرده پوش، پوشاننده؛ کسب صفت حیا و حفظ آبرو
- ۳۹۳- قادر (۳۰۵) توانا، نیرومند؛ انرژی گرفتن برای بندگی، دفع بدها و غلبه بر دشمن
- ۳۹۴- قاهر (۳۰۶) قهرکننده، غلبه کننده؛ بیرون رفتن دوستی دنیا، غلبه بر دشمن
- ۳۹۵- فاطر (۲۹۰) آفریننده، شکافنده؛ پیشرفت مهمات
- ۳۹۶- کاسر (۲۸۱) شکننده، خورد کننده؛ دفع دشمنی، کوفتن بت نفس و انکسار قلبی
- ۳۹۷- جابر (۲۰۶) تلافی کننده، بست و بندکننده؛ مداوا و نرم کننده اعمال گذشته، جبران مافات
- ۳۹۸- ذاکر (۹۲۱) یاد کننده، به یاد آورنده؛ ازدیاد یاد حق در نفس
- ۳۹۹- ناظر (۱۱۵۱) نظاره کننده، بیننده؛ مراقبه
- ۴۰۰- ناصر (۳۴۱) یاور، یاری کننده؛ غالب شدن بر دشمن و شیاطین
- ۴۰۱- من خلق فسوّی (۹۷۶) آن که آفرید و تسویه کرد (نیکو بیاراست)؛ فرزند سالم و صالح
- ۴۰۲- من قدرّ فهدی (۴۹۳) کسی که اندازه داد پس راهنمایی کرد؛ حسابگری به جا
- ۴۰۳- من یکشف البلوی (۵۷۹) کسی که برطرف کند بلا (گرفتاری) را؛ دفع بلیه و هم و غم
- ۴۰۴- من یسمع النّجوى (۳۷۰) کسی که میشنود گفتگوی زیرگوشی (راز) را؛ محرم اسرار شدن و فهم دقایق
- ۴۰۵- من ینقذ العرقی (۲۲۹۱) کسی که نجات میدهد غرق شدگان را؛ نجات از غرق شدن
- ۴۰۶- من ینجی الهلکی (۲۵۹) کسی که میرهاند هلاک شدگان را؛ نجات گرفتاران دنیا
- ۴۰۷- من یشفی المرضی (۱۵۷۱) کسی که بهبود بخشد بیماران را؛ شفای امراض
- ۴۰۸- من اضحک و ابکی (۹۵۸) آن که میخنداند و میگریاند؛ تعدیل غم و شادی
- ۴۰۹- من اّ مات و احیی (۵۶۷) آن که میمیراند و زنده میکند؛ مردن نفس و زنده شدن دل
- ۴۱۰- من خلق الزوجین الذکر و الانثی (۲۴۷۶) آن که آفرید دو جفت از مرد و زن (نر و ماده) را؛ پیوند و همبستگی همسران و پیدا کردن همسر
- ۴۱۱- من فی البرّ و البحر سبیل (۷۶۷) کسی که در خشکی و دریا راه اوست (داده)؛ برای راه درست برگزیدن راننده و ناخدا، راه یابی صحیح

۴۱۲- من فی الافاق اياته	(۸۱۰)	کسی که در کرانه‌ها نشانه‌های اوست؛ یقین و سیر در آفاق
۴۱۳- من فی الایات برهانه	(۸۸۶)	آن که در نشانه‌ها دلیل اوست؛ دلایل عقلی برای ازدیاد تفکر
۴۱۴- من فی الممات قدرته	(۱۴۰۱)	آن که در مردن قدرت نمایی کرده، آن که در مرگ نیروی اوست؛ طلب کمک از خدا هنگام مردن
۴۱۵- من فی القبور عبرته	(۱۱۹۶)	آن که در گورها پند گرفتن اوست؛ یقین و عبرت و ایمان به مرگ
۴۱۶- من فی القيامة ملکه	(۴۶۲)	آن که در قیامت سلطنت (فرمانروایی) او است؛ ظهور پادشاهی نفس بعد از مردن نفس اماره
۴۱۷- من فی الحساب هیبتہ	(۷۰۴)	آن که در حساب کشیدن شکوه اوست؛ محاسبه
۴۱۸- من فی المیزان قضاؤه	(۱۲۳۱)	آن که در سنجش (اعمال) حکم اوست؛ عدالت
۴۱۹- من فی الجنة ثوابه	(۷۸۳)	آن که در بهشت پاداش نیک اوست؛ ترغیب به اعمال مستحبی
۴۲۰- من فی النار عقابه	(۶۴۰)	آن که در آتش مجازات (کیفر) اوست؛ ترس از عقاب الهی
۴۲۱- من الیه یهرب الخائفون	(۱۱۳۱)	آن که ترسندگان به سوی او میگریزند؛ دفع دشمن و بدخواه
۴۲۲- من الیه یفرع المذنبون	(۱۱۸۲)	آن که به سوی او پناهنده شوند گنه کاران؛ امید برای خطاکاران به عفو
۴۲۳- من الیه یقصد المنيبون	(۵۲۹)	آن که به سوی او قصد کنند بازگشت کنندگان (توبه کاران)؛ توبه و انابه
۴۲۴- من الیه یرغب الزاهدون	(۱۴۵۲)	آن که به سوی او میل (رغبت) کنند پارسایان؛ بی میلی به دنیا
۴۲۵- من الیه یلجأ المتحیرون	(۹۲۵)	آن که به سوی او پناه برند سرگردانان؛ دفع تفرقه و پربشانی
۴۲۶- من به یستأنس المريدون	(۱۰۱۹)	آن که به او خو گیرند اراده کنندگان؛ صدق مرید به مراد، ارادت به حق
۴۲۷- من به یفتخر المحيئون	(۱۵۲۴)	آن که به او افتخار کنند دوستداران؛ جذب معشوق، دست یابی به قلّه های افتخار و سربلندی
۴۲۸- من فی عفوه یطمع الخاطئون	(۱۱۶۲)	آن که در بخشش او طمع ورزند خطاکاران؛ امید به بخشش خدا
۴۲۹- من الیه یسکن الموقنون	(۵۵۹)	آن که به سوی او آرام شوند یقین کنندگان؛ یقین و طمأنینه
۴۳۰- من علیه یتوکل المتوكلون	(۱۱۸۵)	آن که بر او توکل کنند توکل کنندگان؛ ازدیاد توکل
۴۳۱- حبیب	(۲۲)	دوست و معشوق؛ ازدیاد محبت و عشق
۴۳۲- طبیب	(۲۳)	طبییب؛ درمان نفس و عشق
۴۳۳- قریب	(۳۱۲)	نزدیک؛ مقرب شدن، آسان شدن دشواری ها
۴۳۴- رقیب	(۳۱۲)	نگهبان؛ تحفظ نفس از هجوم جنود جهل
۴۳۵- حسیب	(۸۰)	حساب دارنده، حسابگر؛ نجات از چیزهایی که میترسد، کفایت مؤنه
۴۳۶- مهیب	(۵۷)	سهمناک، ترس و بیم دهنده؛
۴۳۷- مٹییب	(۵۵۲)	از عذاب الهی ترسیدن، صاحب هیبت شدن، یادآوری عظمت و هیبت الهی
۴۳۸- مجیب	(۵۵)	ثواب دهنده، پاداش دهنده؛ توفیق عبادات و زیارات و مستحبات، قبولی اعمال خیر
۴۳۹- خبیر	(۸۱۲)	اجابت کننده، پاسخ دهنده؛ استجابت دعا، برآمدن حاجات، گشوده شدن کارهای بسته
۴۴۰- بصیر	(۳۰۲)	آگاه، دانا؛ اطلاع بر ضمایر و اسرار قلوب، اطلاع از خواص اشیاء
۴۴۱- اقرب من کلّ قریب	(۷۵۵)	بینا؛ بینایی ظاهری و باطنی، دفع قساوت قلب
۴۴۲- احبّ من کلّ حبیب	(۱۷۳)	نزدیک تر از هر نزدیک؛ قرب به ساحت حضرت محبوب
۴۴۳- ابصر من کل بصیر	(۷۲۵)	دوست تر از هر دوست؛ توجه معشوق به عاشق، ازدیاد محبت الهی
۴۴۴- اخبر من کل خبیر	(۱۷۵۵)	بیناتر از هر بینا؛ بینایی ظاهر و دل، آگاهی در مورد مسائل
۴۴۵- اشرف من کل شریف	(۱۳۱۱)	آگاهتر از هر آگاه؛ علم ضمیر، آگاهی از مجهولات
۴۴۶- ارفع من کل رفیع	(۸۵۱)	شرافت نفس، شرافت و بزرگی یافتن
۴۴۷- اقوی من کل قوی	(۳۷۳)	بلندتر از هر بلند، والاتر از هر والا؛ ترفیع مقام
۴۴۸- اغنی من کل غنی	(۲۲۶۱)	نیرومندتر از هر نیرومند؛ قوی شدن جسم و روح، قدرت پیدا کردن
۴۴۹- اجود من کل جواد	(۱۶۸)	توانگر تر از هر توانگر؛ بی نیازی از خلق
۴۵۰- ارأف من کل رؤف	(۷۰۳)	بخشنده تر از هر بخشنده؛ رفع بخل، ازدیاد بخشش وجود
۴۵۱- غالباً غیر مغلوب	(۳۳۲۲)	مهرورزتر از هر مهربان؛ دل رحمی، خوش رافتی و صفای باطن
۴۵۲- صانعاً غیر مصنوع	(۱۶۷۸)	پیروزمندی که شکست نمیخورد؛ غلبه بر دشمن
۴۵۳- خالقاً غیر مخلوق	(۲۷۱۸)	سازندهای که ساخته نشده؛ ساخت و ساز بدون آفت، ابداع صنایع
۴۵۴- مالکاً غیر مملوک	(۱۴۳۸)	آفرینندهای که آفریده نشده؛ ازدیاد اندیشه توحیدی
۴۵۵- قاهرّاً غیر مقهور	(۱۸۶۸)	دارایی که در ملک دیگری نیست؛ نابودی دشمن
۴۵۶- رافعاً غیر مرفوع	(۱۹۵۸)	شکننده کامها که چیره ناپذیر است؛ نابودی دشمن و غلبه بر دشمن
۴۵۷- حافظاً غیر محفوظ	(۳۲۳۴)	بالا برندهای که بالا برده نمیشود؛ ترقی درجات بدون عوارض
۴۵۸- ناصرّاً غیر منصور	(۱۹۳۸)	نگهدارندهای که نگهداری نمیشود؛ حفظ قلب از جواسیس شیطانی
۴۵۹- شاهدّاً غیر غائب	(۲۵۲۵)	یاری کنندهای که یاری نمیشود؛ کمک در سلوک، ترقی در سلوک
۴۶۰- قریباً غیر بعید	(۱۶۰۹)	گواه ناپنهان، آشکاری که پنهان نمیشود؛ مراقبه
۴۶۱- نور التّور	(۵۴۳)	نزدیکی که دور نمیشود؛ ازدیاد قرب معنوی
۴۶۲- منور التّور	(۵۸۳)	روشنی روشنایی؛ صفای باطن
۴۶۳- خالق التّور	(۱۰۱۸)	روشنی دهنده (روشنی بخش) روشنایی؛ ازدیاد توجهات حضرت حق
۴۶۴- مدبّر التّور	(۵۳۳)	آفریننده روشنایی؛ ملیس شدن به لباس نورانیت
۴۶۵- مقدّر التّور	(۶۳۱)	اداره کننده روشنایی؛ تحت سیطره انوار ائمه قرار گرفتن
		اندازه بخش روشنایی؛ تجلیه صفات

۴۶۶- نور کل نور	(۵۶۲)	روشنی هر روشنائی؛	فزونی توفیق
۴۶۷- نوراً قبل کل نور	(۶۹۵)	روشنائی پیش از هر روشنائی؛ توّجّهات الهی قبل از بلوغ	
۴۶۸- نوراً بعد کل نور	(۶۳۹)	روشنائی پس از هر روشنائی؛ توّجّهات الهی بعد از بلوغ	
۴۶۹- نوراً فوق کل نور	(۷۴۹)	روشنائی بالای هر روشنائی؛ طی کردن موفقیت آمیز مراحل سلوک	
۴۷۰- نوراً لیس کمثله نور(۱۲۰۸)		روشنائی که همانندش روشنائی نیست؛ تجلیات جمالی	
۴۷۱- من عطائه شریف	(۷۶۶)	آن که بخشش شرافتمندانه است؛ کرامت و بخشش بی اندازه	
۴۷۲- من فعله لطیف	(۴۰۴)	آن که کارش دقیق (با مهربانی) است؛ دقّت در انجام کارها	
۴۷۳- من لطفه مقیم	(۴۰۴)	آن که دلسوزیاش پایدار است؛ پایدگی لطف و رحمت، طلب رحمت از حق	
۴۷۴- من احسانه قدیم	(۳۶۹)	آن که در نیکوییاش دیرینه است؛ عدم زوال نعمت	
۴۷۵- من قوله حق	(۳۳۹)	آن که در گفتارش راست (درست) است؛ نیک گفتاری و صواب در قول	
۴۷۶- من وعده صدق	(۳۶۹)	آن که وعدهاش راست است؛ وفای راستین به وعده ها، پایداری به تعهدات	
۴۷۷- من عفوّه فضل	(۱۱۶۱)	آن که در گذشتش برتری است؛ فزونی در بخشش گناهان	
۴۷۸- من عذابه عدل	(۹۷۲)	آن که عذابش از روی دادگری است؛ ظهور عدل در محاکم، عدالت خواهی	
۴۷۹- من ذکره حلّو	(۱۰۵۹)	آن که یادش شیرین است؛ لذّت بردن از ذکر	
۴۸۰- من فضله عمیم	(۱۱۶۵)	آن که فزون بخشیش همگانی است؛ نزول رحمت برای همهٔ بندگان	
۴۸۱- مسهّل	(۱۳۵)	هموار کننده، آسان کننده؛ تسهیل و رفع موانع زندگی	
۴۸۲- مفصّل	(۲۴۰)	جدا کننده؛ ایجاد فاصله بین پاکان و ناپاکان، فصل حقّ و باطل	
۴۸۳- مبدّل	(۷۶)	تبدیل کننده، دگرگون کننده؛	
۴۸۴- مذلّل	(۸۰۰)	تبدیل رذایل به فضایل، تبدیل زشتی ها به نیکی ها، تبدیل مقدرات	
۴۸۵- منزّل	(۱۲۷)	خوار و ذلیل و رام کننده؛ تخلیه و کشتن نفس اماره	
		نازل کننده، فرود آورنده؛	
۴۸۶- منوّل	(۱۲۶)	برکت در جایگاه و خانه و نزول عافیت، رسیدن به جایگاه مناسب	
۴۸۷- مفضل	(۹۵۰)	عطا بخش، عطا کننده؛ قابلیت عطا یافتن، رسیدن به مقصود	
۴۸۸- مجزل	(۸۰)	فضیلت دهنده؛ توفیق در مستحبات، تفضّل یافتن، فاضل شدن	
۴۸۹- ممهل	(۱۱۵)	بخشندهٔ نعمت بزرگ، پاداش دهنده؛ قابلیت برای تفضّل گرفتن	
۴۹۰- مجمل	(۱۱۳)	مهلت دهنده (بخش)؛ عدم تسریع در عقاب، مهلت گرفتن قبل از مجازات	
۴۹۱- من یری و لا یری	(۵۶۷)	نیکوکار، خوب کننده؛ اصلاح کارها به صواب	
۴۹۲- من یخلق و لا یخلق	(۱۶۰۷)	آن که بیند و دیده نشود؛ لقاء الله	
۴۹۳- من یهدی و لا یهدی	(۱۸۵)	آن که بیافریند و آفریده نشود؛ اکتار در تولید	
		آن که ره نماید و رهبری نخواهد، آن که راهنمایی میکند و راهنمایی نمیشود؛	
۴۹۴- من یحیی و لا یحیی	(۲۰۳)	راهنمایی و هدایت عام	
۴۹۵- من یسنل و لا یسنل	(۳۰۹)	آن که زنده میکند و زنده کرده نشود؛ زنده شدن دل	
۴۹۶- من یطعم و لا یطعم	(۳۸۵)	آن که سؤال کند از همه و سؤال کرده نمیشود؛ طلب تعلیم و تعلّم	
۴۹۷- من یجیر و لا یجار علیه	(۶۷۹)	آن که میخوراند و خورنده نشود؛ اطعمه و اغذیه حلال و ریاضت جوع، خوراک حلال	
۴۹۸- من یقضی و لا یقضی علیه	(۲۰۸۲)	آن که پناه دهد و پناه داده نشود؛ امنیت و حفظ	
۴۹۹- من یحکم و لا یحکم علیه	(۳۹۸)	آن که داوری میکند و داوری کرده نشود؛ عدالت ورزی	
۵۰۰- من لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفوّاً احد	(۶۴۱)	آن که حکم راند و بر او حکم رانده نشود (محکوم نگردد)؛ فتوای به صواب	
		آن که نه کسی فرزند اوست نه او فرزند کسی؛	
۵۰۱- نعم الحسیب	(۲۷۱)	دفع شرک جلی و خفی	
۵۰۲- نعم الطیب	(۲۱۴)	خوش (بهترین) حسابگر؛ مدیریت در دارایی و حسابگری	
۵۰۳- نعم الرقیب	(۵۰۳)	بهترین طبیب (یزشک)؛ درمان دردها	
۵۰۴- نعم القریب	(۵۰۳)	بهترین نگهبان؛ حفظ حدود و مرزها و مراقبه، حفظ نفس و دفع لغزش ها	
۵۰۵- نعم المجیب	(۲۴۶)	بهترین نزدیک؛ تقرّب خاصّ الخاص	
۵۰۶- نعم الحیب	(۲۱۳)	خوش اجابت کننده، بهترین پاسخگو؛ سرعت در اجابت	
۵۰۷- نعم الکفیل	(۳۳۱)	بهترین دوست؛ دوستی الهی	
۵۰۸- نعم الوکیل	(۲۵۷)	بهترین عهدهدار؛ قیّم و عهدده دار پابرجا، تفویض امور واگذاری کارها	
۵۰۹- نعم المولی	(۲۷۷)	بهترین کارگزار؛ وکالت موفّق	
۵۱۰- نعم النصیر	(۵۴۱)	بهترین سرپرست؛ سرپرست خوب و استاد	
۵۱۱- سرور العارفین	(۹۰۸)	بهترین یاور؛ نصرت در کارهای مادی و معنوی	
۵۱۲- منی المحبّین	(۲۴۱)	شادی عارفان؛ تجلیات خاص برای قلوب عارفان	
۵۱۳- انیس المریدین	(۴۶۶)	آرزوی دوستداران؛ ازدیاد دوستی دوستان، رسیدن به محبوب و انیس	
۵۱۴- حبیب التّوابعین	(۵۲۲)	همدم خواستاران (ارادتمندان)؛ مونس شدن مرید به مراد	
۵۱۵- رازق المقلّین	(۵۶۹)	دوست بازگشت کنندگان؛ رغبت در بازگشت از گناه	
۵۱۶- رجاء المذنبین	(۱۰۸۷)	روزی دهنده کم بضاعتان، روزی رسان بیبضاعتان؛ دفع فقر	
۵۱۷- قرّة عین العابدین	(۶۰۳)	امید گنه کاران؛ مطلوب بازگشت کنندگان از ذنوب	
۵۱۸- منقّس عن المکروبین	(۷۰۹)	روشنی چشم عبادت کنندگان؛ تقویت در بصیرت به عبادت	
۵۱۹- مفرّج عن المغمومین	(۱۶۶۰)	گشاینده گرفتاران، رهایی کننده غمزدگان؛ راه گشایی در مشکلات، سعه ی صدر	
		زدایندهٔ اندوه از غمزدگان؛ انبساط غمدیدگان، رفع غم و اندوه	

۵۲۰- اله الاولین و الاخرین (۱۰۶۲) پرستش شده اولین و آخرین، معبود پیشینیان و پسینیان؛

اتقان و ایمان به ازلیت و ابدیت حق

۵۲۱- ربّنا	(۲۵۳)	پروردگار ما؛	اجابت دعا
۵۲۲- الهنا	(۸۷)	معبود ما ؛	مناجات و راز و نیاز
۵۲۳- سیّدنا	(۱۲۵)	آقای ما؛	بزرگواری، رفع ذلّت و خواری
۵۲۴- مولینا	(۱۲۸)	سرپرست ما؛	سرپرستی به حق
۵۲۵- ناصرنا	(۳۹۲)	یاور ما؛	یاری خلق مستضعف، استمداد از حق
۵۲۶- حافظنا	(۱۰۴۰)	نگهدار ما؛	مراقبه، رفع ترس و واهمه
۵۲۷- دلیلنا	(۱۲۵)	رهنمای ما؛	ازدیاد بارهین محکم و یافتن راهنما، رفع سردرگمی و حیرانی
۵۲۸- معیننا	(۲۲۱)	کمک کار ما؛	کمک در پیری و استعانت به حق در امور
۵۲۹- حبیبنا	(۷۳)	دوست ما؛	ازدیاد دوستان همدل
۵۳۰- طبیبنا	(۷۴)	پزشک ما؛	مداوای نفوس و جسم
۵۳۱- ربّ التّبیّین و الابرار(۷۹۶)		پروردگار پیغمبران و نیکان؛	مرئی نفوس خاص
۵۳۲- ربّ الصّدیّقین و الاخیار(۱۳۴۶)		پروردگار راستگویان و نیکوکاران (برگزیدگان)؛	تربیت افراد قابل
۵۳۳- ربّ الجنّة و التّار	(۵۷۹)	پروردگار بهشت و دوزخ (آتش)؛	ورود به بهشت و دوری از جهنّم
۵۳۴- ربّ الصّغار و الکبار	(۱۷۸۴)	پروردگار خردسالان و بزرگسان؛	تربیت فرزندان و نگهداری سالخوردگان
۵۳۵- ربّ الحبوب و التّمّار	(۱۰۲۹)	پروردگار دانه‌ها و میوه‌ها؛	برای به ثمر رسیدن حبوبات و مرکبات و سیفی جات
۵۳۶- ربّ الانهار و الاشجار(۱۰۳۲)		پروردگار جویها (نهرها) و درختها؛	فوران آب چشمه ها و به ثمر رسیدن درختان
۵۳۷- ربّ الصّحاری و القفار(۹۶۰)		پروردگار بیابانها و دشتها،	پروردگار صحراها و کویرها؛
۵۳۸- ربّ البراری و البحار	(۸۹۴)	پروردگار بادیها (خشکیها) و دریاها؛	طی طریق سالم بر روی زمین و دریا
۵۳۹- ربّ الّیل و التّهار	(۵۹۶)	پروردگار شب و روز؛	استفاده از ساعات شبانه روز
۵۴۰- ربّ الاعلان و الاسرار(۸۸۴)		پروردگار آشکارها و نهانها (رازها)؛	دوستی در ظاهر و باطن
۵۴۱- من نفذ فی کلّ شیء امره	(۱۶۱۶) آن که نافذ است در هر چیز	فرمانش؛	تنفیذ نفس رحمانی
۵۴۲- من لحق بکلّ شیء علمه	(۷۳۵)	آن که در بر گرفته همه چیز را	دانش او؛ دفع چهل
۵۴۳- من بلغت الی کلّ شیء قدرته	(۲۶۳۲)	آن که رساست به هر چیز	قدرتش؛ استمداد قدرت در زندگی
۵۴۴- من لا تحصی العباد نعمه	(۹۰۲)	آن که نعمتهایش را	بندگان نمیتواند بشمارند؛ افزونی نعمت ها
۵۴۵- من لا تبلغ الخلاق شکره	(۲۸۴۱)	آن که بر نیایند خلاق از عهده	شکرش؛ ازدیاد شکر نعمت ها
۵۴۶- من لا تدرك الافهام جلاله	(۹۷۲)	آن که در نیابند فهمها	بزرگ قدریاش را؛ رشد عقل و زیرکی
۵۴۷- من لا تنال الاوهام کنهه	(۷۶۶)	آن که پی نبرند افکار به حقیقتش	آن طور که هست؛ دفع تخیل
۵۴۸- من العظمة و الکبرياء ردائه	(۱۶۱۷)	آن که عظمت و بزرگی	لباس اوست؛
۵۴۹- من لا تردّ العباد فضائه	(۱۷۴۰)	آن که بندگان نمیتوانند	حکمش را برگردانند؛
۵۵۰- من لا ملک الا ملکه	(۳۳۸)	آن که نیست فرمانروایی	جز فرمانروایی او؛
۵۵۱- من لاعطاء الا عطاؤه	(۳۱۹)	آن که نیست بخششی	جز بخشش او؛
۵۵۲- من له المثل الاعلی	(۸۶۸)	آن که برای اوست مثل (نمونه)	عالیتر؛ اسوه و الگویی برای خوبی ها، الگو پذیری
۵۵۳- من له الصّفات العلیا	(۸۶۹)	آن که او راست صفات	والا تر (برتر)؛ کسب صفات پسندیده
۵۵۴- من له الآخرة و الاولى(۱۰۴۶)		آن که از اوست پایان (انجام) و آغاز؛	عاقبت و آغاز و انجام کار
۵۵۵- من له الجنّة المأوی	(۳۰۲)	آن که او راست بهشت و جایگاه	ابدی؛ منزل با آسایش
۵۵۶- من له الايات الكبرى	(۸۳۱)	آن که او راست نشانه‌های	بزرگتر؛ علم یقین
۵۵۷- من له الاسماء الحسنی	(۴۱۷)	آن که از اوست نامه‌های	بهتر (نیکوتر)؛ مظهریت اسماء الهی
۵۵۸- من له الحكم و القضاء	(۱۱۶۲)	آن که او راست حکم و فرمان؛	تنفیذ و صواب بودن حکم و نظر
۵۵۹- من له الهواء و الفضاء	(۱۰۸۵)	آن که او راست هوا و فضا؛	درمان امراض تنفسی و دفع تیرگی ها
۵۶۰- من له العرش و الثّری	(۱۴۷۳)	آن که او راست عرش و زمین؛	سیر و سیاحت در زمین و آسمان
۵۶۱- من له السّموات العلی	(۸۰۴)	آن که از اوست آسمانهای	بلند؛ بلند شدن مقام
۵۶۲- عفوّ	(۱۵۶)	بخشنده، درگذشت کننده	بسیار؛ آمرزش و امید به پاک شدن اعمال سیئه
۵۶۳- غفور	(۱۲۸۶)	بسیار آمرزنده؛	بخشش معاصی و وسواس، ایمن بودن از خطرات
۵۶۴- صبور	(۲۹۸)	بردار، شکیب؛	اطمینان باطن و صبر جمیل، صبر در مصائب
۵۶۵- شکور	(۵۲۶)	بسیار سپاس پذیر؛	دفع غم، وسعت معیشت و پاک شدن از غلّ و غش
۵۶۶- رؤف	(۲۸۷)	بسیار مهربان؛	
۵۶۷- عطوف	(۱۶۵)	پیوند کننده مهربان، با محبّت؛	همبستگی بین فامیل
۵۶۸- مستئول	(۱۳۶)	درخواست شده، خواهش شده؛	پذیرش از طرف عالی به دانی
۵۶۹- ودود	(۲۰)	بسیار دوست دارنده؛	محبت و دوستی، الفت و تبدیل عداوت به دوستی
۵۷۰- سبّوح	(۷۶)	منزه، مورد تسبیح و دعا؛	تصفیه نفس و روح

۵۷۱- قدوس	پاک و مبارک، مقدّس؛ (۱۷۰)	پاک شدن باطن از رذائل و ایمنی از شرّ وسوسه شیطان
۵۷۲- من فی السماء عظمته(۱۷۲۷)	آن که بزرگیش در آسمان است؛ سیر در آفاق	
۵۷۳- من فی الارض اياته (۱۶۳۹)	آن که در زمین است نشانه‌های او؛ یافتن حجج و براهین ارضی	
۵۷۴- من فی کل شیء دلانله(۶۱۱)	آن که در هر چیزی است راهنماییش؛ روشنی یافتن نفس از نمونه های حقّانی	
۵۷۵- من فی البحار عجائبه (۵۰۴)	آن که در دریاهاست شگفتیهایش؛ استخراج گوهر و صید	
۵۷۶- من فی الجبال خزائنه (۹۱۱)	آن که در کوههاست گنجینه‌هایش؛ استخراج از معادن	
۵۷۷- من ببدء الخلق ثم يعيده (۱۵۰۷)	آن که آغاز کند آفرینش را سپس برگرداند؛ سفر من الخلق الی الحق	
۵۷۸- من الیه یرجع الامرُ کلّه (۷۴۶)	آن که همه کارها به سوی او برگردد؛ تفویض امر و واگذاری کار	
۵۷۹- من اظهر فی کلّ شیء لطفه (۱۷۷۱)	آن که نمایان است در هر چیز نرمی نمودنش (مهربانیاش)؛ بینایی به زیبایی های آفریده	
۵۸۰- من احسن کل شیء خلقه (۱۳۰۵)	آن که نیکو ساخت هر چیز را آفرینشش؛ عین الیقین	
۵۸۱- من تصرّف فی الخلائق قدرته (۲۴۲۲)	آن که تصرف دارد در آفریده‌ها تواناییش؛ ظهور و اعمال قدرت خاص	
۵۸۲- حبیب من لا حبیب له (۲۰۰)	دوستدار آن که دوستداری برایش نیست؛ محبوب یابی مطلق	
۵۸۳- طبیب من لا طبیب له (۲۰۲)	پزشک آن که پزشکی برایش نیست؛	
۵۸۴- مجیب من لا مجیب له (۲۶۶)	پاسخگویی آن که پاسخگویی برایش نیست؛ استجاب دعا	
۵۸۵- شفیق من لا شفیق له(۱۱۳۶)	دلسوز آن که دلسوزی برایش نیست؛ ایجاد مهر بین خواص	
۵۸۶- رفیق من لا رفیق له (۹۳۶)	همراه آن که همراهی برایش نیست؛ ایجاد مهر و محبّت بین نزدیکان	
۵۸۷- مغیث من لا مغیث له (۳۲۵۶)	فریادرس آن که فریادرسی برایش نیست؛ پناه بردن به فریادرس(دادرس)	
۵۸۸- دلیل من لا دلیل له (۳۰۴)	راهنمای آن که راهنمایی برایش نیست؛ یافتن استاد و معلّم	
۵۸۹- انیس من لا انیس له (۳۹۸)	همدم آن که برایش همدمی نیست؛ مونس شدن به حضرت باری	
۵۹۰- راحم من لا راحم له (۶۵۴)	رحم کننده آن که رحم کننده‌های برایش نیست؛ رفع غلظت قلب	
۵۹۱- صاحب من لا صاحب له (۳۵۸)	یار آن که یاری برایش نیست؛ یافتن رفیق راه	
۵۹۲- کافی من استکفاه (۷۶۸)	بسنده کننده برای آن که بسندگی طلبد از او؛ مکفّی شدن به اندازه ضرورت زندگی	
۵۹۳- هادی من استهداه (۵۸۶)	هدایت کننده آن که هدایت طلبد از او؛ هدایت عموم مردم	
۵۹۴- کالی من استکلاه (۶۶۸)	پاسدار آن که پاسداری طلبد از او؛ حفظ و حراست از خانواده	
۵۹۵- راعی من استرعاه (۱۱۰۸)	رعایت کننده هر که از او رعایت خواهد، نگهدارنده (حراست کننده)	
596- شافی من استشفاه(۱۳۲۸)	آن که نگهداری طلبد از او؛ مراقبه نفس	
597- قاضی من استقضاه (۲۳۷۷)	شفابخش آن که شفا طلبد از او؛ شفا و درمان امراض صعب العلاج	
598- مغنی من استغناه (۲۷۰۷)	داور آن که داوری طلبد از او؛ داوری عادلانه	
599- موفی من استوفاه (۷۷۹)	بینیاز کننده آن که بینیازی طلبد از او؛ دفع فقر و نداری	
۶۰۰- مقوّ من استقواه (۸۱۹)	وفادار آن که وفاداری طلبد از او؛ ایفای آن چه حقوق به عهده دارد	
۶۰۱- ولیّ من استولاه (۶۳۹)	نیروبخش آن که نیروبخشی طلبد از او؛ تقویت در طیّ منازل طریق	
۶۰۲- خالق (۷۳۱)	یار آن که یاری طلبد از او؛ طلب ولایت خاصّه	
۶۰۳- رازق (۳۰۸)	آفریدگار، آفریننده؛ استحکام عقیده در مخلوقات حق تعالی	
۶۰۴- ناطق (۱۶۰)	روزی دهنده؛ طلب رزق بی زحمت	
۶۰۵- صادق (۱۹۵)	متکلم، گوینده؛ خطیب و سخنران شدن	
۶۰۶- فالق (۲۱۱)	راستگو؛ حصول صدق و صفا	
۶۰۷- فارق (۳۸۱)	آفریدگار صبح و سپیده دم، شکافته؛	
۶۰۸- فاتق (۵۸۱)	پیدا شدن راه گم شده، موشکافی در کارهای دقیق و مشکل	
۶۰۹- راتق (۷۰۱)	پراکنده کننده دشمن، جدا کننده؛ فاصله و جدایی میان خوبان و بدان	
۶۱۰- سابق (۱۶۳)	شکافته، گشاینده بسته‌ها؛ بیرون آمدن از جمود و استخراج معادن	
۶۱۱- سامق (۲۰۱)	پیوند دهنده، بسته کننده گشوده ها؛	
۶۱۲- من یقلب الیل و النهار (۶۴۶)	ترمیم کننده مشکلات گذشته و جوش خوردن استخوان های شکسته	
۶۱۳- من جعل الظلمات و الانوار(۱۸۹۰)	پیش افتاده، پیش تر؛	
۶۱۴- من خلق الظلّ و الحرور(۲۳۳۳)	وارث خوب گذشتگان و تکرار لطف گذشته، سبقت گرفتن در امور	
۶۱۵- من سخر الشّمس و القمر (۱۷۵۸)	بلند کننده، برتر؛ بلند آوازه و هنرمند شدن	
۶۱۶- من قدرّ الخیر و الشّرّ (۱۷۷۲)	آن که زیر و رو کند (بگرداند) شب و روز را؛ انقلاب درونی	
۶۱۷- من خلق الموت و الحیوة (۱۷۵۸)	آن که قرار داد تاریکیها و روشنایی ها را؛ علم الیقین	
۶۱۸- من له الخلق و الامر (۱۱۶۴)	آن که آفرید سایه و گرما را؛ استفاده از صفات جمالی و جلالی	
۶۱۹- من لم یتّخذ صاحبة و لا ولدأ(۲۴۴۹)	آن که به تصرف در آوری خورشید و ماه را؛ تصرف در نفوس مذکر و مؤنث آورد	

۶۲۰-	من ليس له شريك فى الملك(۹۶۶)	آن که نیست برای او همتایی در فرمانروایی؛ دفع شرک
۶۲۱-	من لم يكن له وليّ من الذلّ (۱۱۷۲)	آن که نبود برای او یوری (سرپرستی) از خوار شدن؛ یافتن یار عزیز
۶۲۲-	من يعلم مراد المریدین (۸۳۰)	آن که میداند خواسته مشتاقان (ارادت‌مندان) را؛ رسیدن مشتاقان به مراد
۶۲۳-	من يعلم ضمير الصّامتين (۱۹۱۲)	آن که میداند نهان خاموشان را؛ علم ضمیر
۶۲۴-	من يسمع انين الواهين (۵۳۴)	آن که بشنود ناله خسته دلان را؛ مناجات و راز و نیاز
۶۲۵-	من یرى بقاء الخائفین (۱۱۰۷)	آن که مینگرد گریه ترسندگان را؛ ازدیاد گریه از خوف الهی
۶۲۶-	من يملك حوائج السائلین (۳۹۲)	آن که در اختیار دارد خواسته‌های سؤال کنندگان را؛ قضای حوائج
۶۲۷-	من يقبل عذر التائبین (۱۶۹۷)	آن که میپذیرد بهانه بازگشت کنندگان را؛ آمرزش گناهان و پذیرش توابین
۶۲۸-	من لا يصلح عمل المفسدین(۶۷۴)	آن که اصلاح نمیکند کار بدکاران را؛ تنبّه و چوب زدن فاسدان
۶۲۹-	من لا يضيع اجر المحسنین (۱۴۶۴)	آن که ضایع نمیکند مزد نیکوکاران را؛ ترغیب به نیکوکاری
۶۳۰-	من لا يبعد عن قلوب العارفين(۹۰۷)	آن که دور نمیشود از دل عارفان؛ قرب عارفان به معروف
۶۳۱-	اجواد الاجودین (۱۱۹)	بخشنده ترین بخشنندگان؛ متّصف شدن به جود و بخشش، رفع بخل
۶۳۲-	دائم البقاء (۱۸۱)	همیشه پایدار؛ بقاء بالله، پایداری و استقامت
۶۳۳-	سامع الدعاء (۲۷۸)	شنوای درخواست؛ استجابت دعا و استماع راز و نیاز برزخی
۶۳۴-	واسع العطاء (۲۴۹)	فراوان (با وسعت) در بخشش؛ ازدیاد مواهب الهی
۶۳۵-	غافر الخطاء (۱۹۲۳)	آمرزنده گناهان (سهوی و اشتباهی)؛ آمرزش خطاهای عمومی
۶۳۶-	بديع السماء (۲۱۹)	نو بیرون آورنده (پدید آورنده) آسمان؛ زیبایی و نوآوری در تصنّع
۶۳۷-	حسن البلاء (۱۸۳)	نیکو آزمایش؛ قبولی امتحانات
۶۳۸-	جميل الثناء (۶۶۵)	زیبا ستایش؛ متّصف شدن زبان به نیکی، به نیکی ستایش کردن
۶۳۹-	قديم السناء (۲۹۶)	دیرینه فروغ (فراز)؛ تفکّر در تجلّی صفاتی
۶۴۰-	كثير الوفاء (۸۴۸)	(بسیار) پر وفادار؛ متخلّق به وفاداری، پایداری در تعهدات
۶۴۱-	شريف الجزاء (۶۲۳)	صاحب شرف در پاداش دادن؛ قبول شدن اعمال
۶۴۲-	ستّار (۶۶۱)	بسیار پوشنده (پرده پوش)؛ پرده پوشی عیوب، در حجاب حق قرار گرفتن
۶۴۳-	غفّار (۱۲۸۱)	بسیار آمرزنده؛ آمرزش
۶۴۴-	قهار (۳۰۶)	بسیار چیره؛ بیرون رفتن محبّت دنیا
۶۴۵-	جبار (۲۰۶)	بسیار جبران (غلبه) کننده؛
۶۴۶-	صبار (۲۹۳)	خاشع شدن جباران، جبران فقر و کمبودها و محفوظ شدن مظلوم از ظالم
۶۴۷-	بارّ (۲۰۳)	بسیار شکیبا؛ زیاد شدن استقامت در حوادث
۶۴۸-	مختار (۱۲۴۱)	بسیار نیکوکار؛ نیک کرداری و نیکویی
۶۴۹-	فتّاح (۴۸۹)	اختیار دار، صاحب اختیار؛ دفع مملوکیّت، مستقیم در آزادی و رأی، صاحب رأی و نظر شدن
۶۵۰-	نقّاح (۱۳۹)	بسیار گشاینده؛ رفع حجب از دل، گشایش کارهای معلق، گشایش امور
۶۵۱-	مرتّاح (۶۴۹)	بسیار دمنده (دهنده)؛ جذب نسیم های خاصّ الهی
۶۵۲-	من خلقنى و سوّانى (۱۰۱۳)	(خرسند) بسیار فرح بخش؛خشنودی و رضایت، دفع قبض، راحتی روح و روان
۶۵۳-	من رزقنى و ربّانى (۷۲۶)	آن که مرا آفرید تسویه یکسان نمود؛
۶۵۴-	من اطعمنى و سقانى(۴۹۷)	رشد و بلوغ کارها به صواب و فرزند سالم و صالح
۶۵۵-	من قرّبنى و ادنانى (۵۷۴)	آن که روزی داد مرا و پرورش داد (پرورش داده)؛ رزق و رشد فکری و روحی
۶۵۶-	من عصمنى و كفانى (۵۱۷)	آن که مرا خورانید و نوشانید؛ طعام و شراب حلال
۶۵۷-	من حفطنى و كلانى (۱۲۵۵)	آن که نزدیک کرد مرا و از نزدیکان قرار داد (پهلوی خود آورد)؛
۶۵۸-	من اعزّنى و اغنانى (۱۳۴۶)	به درجات مقربین رسیدن
۶۵۹-	من وقّفتى و هدانى (۴۱۲)	آن که بازداشت مرا از گناه کفایت نمود؛ کفایت امور و عصمت عرضی
۶۶۰-	من اتّسنى و اوانى (۳۲۵)	آن که نگه داشت مرا و حفظ کرد؛ محفوظ شدن
۶۶۱-	من اماتنى و احيانى (۶۷۸)	آن که گرمی داشت مرا و بینیزم (توانگر) ساخت؛ غنا و عزّت دارین
۶۶۲-	من يحقّ الحقّ بکلماته(۸۴۵)	آن که مرا توفیق داد و هدایت کرد؛ توفیق درک و پیاده کردن دین
۶۶۳-	من يقبل التّوبة عن عباده(۱۲۷۳)	آن که مرا همدم شد و در پناه خود گرفت؛ انیس پیشگاه حضرت حق شدن
۶۶۴-	من يحول بين المرء و قلبه(۶۲۰)	آن که مرا بیمراند و زنده کند؛ کشته شدن نفس اماره و حیات دل
۶۶۵-	من لا تنفع الشّفاعه الا باذنه(۲۳۹۳)	آن که محقق میشود حق با سخنانش؛
۶۶۶-	من هو اعلم بمن ضلّ عن سبيله(۱۳۹۱)	لباس حق پوشیدن و داشتن زبان گویا در احقاق حق
۶۶۷-	من لا معقّب لحكمه (۴۳۶)	آن که میپذیرد توبه را از بندگان؛ توفیق توبه یافتن
۶۶۸-	من لا راّد لقضائه (۱۲۶۳)	آن که حایل شود میان شخص و قلبش (دلش)؛ رفع حجب
۶۶۹-	من انقاد كل شىء لامره (۸۸۲)	آن که سود نبخشد میانجیگری جز با اجازه او؛ اسباب به جا و واقعی و شفاعت آخرت
۶۷۰-	من السّموات مطوّيات بيمينه (۱۲۱۱)	آن که اوست دانا بدانکه گمراه شد از راهش؛ عدم گمراهی
۶۷۱-	من يرسل الرّياح بشراً بين یدى رحمته(۱۸۸۲)	آن که نیست پس زننده ای بر داوری او (ای آن که پیگردی ندارد فرمانش)باقای حکم
۶۶۸-	من لا راّد لقضائه (۱۲۶۳)	آن که نیست رد کنندهای بر مشیّت (تقدیر) او؛ قضا و قدر ممدوح و صواب
۶۶۹-	من انقاد كل شىء لامره (۸۸۲)	آن که رام (مطیع) است هر چیز برای فرمانش؛ نفوذ کلمه، تسلّط امور
۶۷۰-	من السّموات مطوّيات بيمينه (۱۲۱۱)	آن که آسمانها را در هم پیچیده؛ طیّ الارض
۶۷۱-	من يرسل الرّياح بشراً بين یدى رحمته(۱۸۸۲)	آن که فرستد بادهای مژدگانی در پیشاپیش رحمتش؛

۶۷۲- من جعل الارض مهاداً	(۱۲۷۶)	آن که قرار داد زمین را بستر و مهد آسایش؛ سیر و سیاحت در زمین
۶۷۳- من جعل الجبال اوتاداً	(۶۷۳)	آن که قرار داد کوهها را میخهایی؛ قرار و سکونت دل
۶۷۴- من جعل الشَّمس سراجاً	(۸۸۹)	آن که قرار داد آفتاب را چراغی روشن؛ سیر در آفاق
۶۷۵- من جعل القمر نوراً	(۸۲۱)	آن که قرار داد ماه را روشنائی (تابان)؛ توفیقات شبانگاهی
۶۷۶- من جعل الَّیْل لباساً	(۳۸۸)	آن که قرار داد شب را پوشش (جامه راحتی)؛ توفیقات در شب ها و راز و نیاز در پوشش سحر
۶۷۷- من جعل النَّهار معاشاً	(۸۹۲)	آن که قرار داد روز را برای زندگی؛ ازدیاد رزق روزانه
۶۷۸- من جعل التَّوَم سبائاً	(۷۸۴)	آن که قرار داد خواب را مایهٔ آسایش؛ آرامش و درمان بی خوابی و امراض عصبی
۶۷۹- من جعل السَّمَاء بناءً	(۳۷۸)	آن که قرار داد آسمان را افراشته؛ صعود در منازل طریق
۶۸۰- من جعل الاشیاء ازواجاً	(۵۵۴)	آن که قرار داد همه چیزها را جفت؛ پیوند و همبستگی و باروری درختان تلقیح شونده
۶۸۱- من جعل النَّار مرصداً	(۸۰۹)	آن که قرار داد آتش را کمینگاه؛ مغلوب شدن دشمنی
۶۸۲- سمیع	(۱۸۰)	شنوا؛ استجابت دعا و شنیدن گوش ظاهری و برزخی
۶۸۳- شفیع	(۴۶۰)	شفاعت کننده، میانجی گر؛ فراهم شدن اسباب برای رسیدن به مقاصد عظیمه، واسطه قرار دادن
۶۸۴- رفیع	(۳۶۰)	بلند پایه؛ ترقی درجات معنوی، ترفیع مقام
۶۸۵- منیع	(۱۷۰)	فرازنده، بسیار ارجمند؛ قرار گرفتن شخصیت در پوشش عزّت
۶۸۶- سریع	(۳۴۰)	شتابکار، شتابنده؛ زود یافتن حاجت
۶۸۷- بدیع	(۸۶)	نو بیرون آورنده، پدید آورنده؛ درست شدن کارها و نجات از اندوه و کار فرو بسته، ابتکار و نوآوری
۶۸۸- کبیر	(۲۳۲)	بزرگ؛ بزرگی در ظاهر و باطن، ارتباط ارواح و مجردات
۶۸۹- قدیر	(۳۱۴)	توانا؛ قوّت قلب و تسلّط بر کارها
۶۹۰- خبیر	(۸۱۲)	آگاه، دانا؛ اطلاع پیدا کردن بر ضمایر و اسرار قلوب
۶۹۱- مجیر	(۲۵۳)	پناه بخش، در پناه گیرنده؛ جایگاه و منزل مناسب یافتن، ایمنی از عذاب، رفع ذلّت و خواری
۶۹۲- حیّاً قبل کلّ حیّ	(۲۱۹)	زندهٔ پیش از هر زنده؛ شروع زندگی عارفانه، حیات قلب
۶۹۳- حیّاً بعد کلّ حیّ	(۱۶۳)	زندهٔ پس از هر زنده؛ حیات قلب، بیداری قلب و فکر و ذهن
۶۹۴- حیّ الذی لیس کمثله حیّ	(۱۴۷۲)	زنده ای که نیست همانندش زندهای؛ حیات دنیا و آخرت
۶۹۵- حیّ الذی لا یشارکه حیّ	(۱۳۴۴)	زندهای که همکاری نکرده او را زندهای؛ حیات باقیه برای نفوس خاصه، جاودانی در حیات معنوی
۶۹۶- حیّ الذی لا یحتاج الی حیّ	(۱۲۷۱)	زنده ای که نیاز ندارد به زندهای؛ برای زندگی اشخاص تنها
۶۹۷- حیّ الذی یمیت کلّ حیّ	(۱۲۸۷)	زندهای که بمیراند (میمیراند) هر زنده را؛ توحید افعالی
۶۹۸- حیّ الذی یرزق کلّ حیّ	(۱۱۴۴)	زندهای که روزی دهد هر زنده ای را؛ رزق حلال عامّه
۶۹۹- حیّاً لم یرث الحیوة من حیّ	(۱۳۶۲)	زنده ای که نگرفته زندگی از زندهٔ دیگر، زندهای که به ارث نبرده زندگانی را از زندهای؛ علم الیقین به حیات ازلی
۷۰۰- حیّ الذی یحیی الموتی	(۱۲۸۴)	زندهای که زنده کند مردهها را؛ صفای باطن، سرفرازی در قیامت
۷۰۱- حیّ یا قیوم لا تأخذه سنة و لا نوم(۲۵۶۶)		زنده ی پاینده که نگیردش چُرت و نه خواب، زنده ای پایدار که او را چُرت و خواب نگیرد؛ بیداری و عدم غفلت، پایداری حیات بخش
۷۰۲- من له ذکر لا ینسی	(۱۲۱۲)	آن که یادش فراموش نشود آن که برای اوست یادی که فراموش نشود؛ ازدیاد ذکر خدا، عدم فراموشی، باقی ماندن یاد و نام در روزگار
۷۰۳- من له نور لا یطفی	(۵۲۱)	آن که نورش خاموش نگردد، آن که برای اوست روشنائی که خاموش نگردد؛ بقای بر نورانیت ذات و صفات، حیات قلب
۷۰۴- من له نعم لا تعدّ	(۷۹۰)	آن که نعمت هایش آمار نشود، آن که برای اوست نعمتهایی که به شمارش نیاید؛ شکر نعمت های مادی و معنوی، ازدیاد نعمات الهی
۷۰۵- من له ملک لا یزول	(۲۹۹)	آن که سلطنتش زوال ندارد، آن که برای اوست فرمانروایی که زایل نگردد؛ ابقای مقام
۷۰۶- من له ثناء لا یحصى	(۸۲۵)	آن که ستایشش شمرده نشود، آن که برای اوست حمد و ثنائی که شمرده نشود؛ مدح و ثنای حق
۷۰۷- من له جلال لا یکفّ	(۳۴۰)	آن که جلالش چگونگی نپذیرد، آن که برای اوست بزرگی که چگونگی نپذیرد؛ علم به اسماء جلالی، برای بزرگی یافتن
۷۰۸- من له کمال لا یدرک	(۴۸۱)	آن که کمالش درک نشود، آن که برای اوست کمالی که درک نشود؛ رشد به کمالات واقعی
۷۰۹- من له قضاء لا یردّ	(۱۲۷۱)	آن که قضایش رد ندارد، آن که برای اوست داوری که ردّ نگردد؛ مقام تسلیم و رضا، داوری
۷۱۰- من له صفات لا تبدل(۱۱۶۳)		آن که صفاتش دگرگونی نپذیرد، آن که برای اوست صفاتی که دگرگون نگردد؛ عدم زوال صفات حسنه، ثبات و رفع تلّون

۷۱۱- من له نعوٲ لا تعيّر(۲۲۹۲) آن كه نمايشهايش تعيير نپذيرد، آن كه براي اوست تعريف هاىي كه تعيير نكند؛

ايقاى فضاييل، ثبات و رفع تلّون

۷۱۲- ربّ العالمين (۴۳۴) پروردگار جهانيان؛ تربيت و رشد در دنيا و آخرت

۷۱۳- مالك يوم الدين (۲۴۲) مالك روز جزا، فرمانرواى روز جزا، صاحب جزا؛ توفيقات حسنات در ايام خاص

۷۱۴- غاية الطالبين (۱۱۴۹) نهايت جويندگان، هدف نهايى جويندگان؛ راه يابى جويندگان هدف، رسيدن به مقصود

۷۱۵- ظهر اللّاجين (۱۲۳۰) پشت و پناه پناهندگان، پشتيبان پناهندگان؛ ازدياد اميد نااميدان، رفع بى كسى در غربت

۷۱۶- مدرک الهاريين (۵۶۳) دريابنده ى گريختگان، دريابنده ى فرار كنندگان؛

پناه دادن رجوع كنندگان از خطا، پناه دادن و رجوع افراد فرارى به وطن، باز آوردن گمشده

۷۱۷- من يحبّ الصابرين (۴۹۴) آن كه دوست دارد شكييايان را؛ صبر و استقامت

۷۱۸- من يحبّ التّوابين (۶۱۸) آن كه دوستدار توبه كاران است، آن كه دوستدار بازگشت كنندگان را؛

توفيق توبه و انايه

۷۱۹- من يحبّ المتطهرين (۸۶۳) آن كه دوستدار پاكيگان است، آن كه دوستدار پاكيگان را؛ طهارت ظاهرى و باطنى

۷۲۰- من يحبّ المحسنين (۳۵۹) آن كه دوستدار نيكوكاران است، آن كه دوست دارد نيكوكاران را؛ ازدياد نيكوكار

۷۲۱- من هو اعلم بالمهتدين(۷۸۴) آن كه داناتر به راه يافتگان است، آن كه اوست داناتر به راه هدايت يافتگان ؛

هدايت عامّه

۷۲۲- شفيق (۴۹۰) مهربان، اندرز دهنده ى مهربان؛ ازدياد محبّت ميان اقوام درجه يك

۷۲۳- رفيق (۳۹۰) همراه، دوست و همراه؛ دوست يابى

۷۲۴- حفيظ (۹۹۸) حفيظ، نگهدار، نگهدار؛

حفظ از موزيات، ترسيدن از هلاكت، محفوظ ماندن از شرّ مخلوقات و امراض، دفع خيالات فاسده

۷۲۵- محيط (۶۷) فرارنده، در بر گيرنده؛ علم و معرفت

۷۲۶- مقيت (۵۵۰) روزى بخش، نبرو بخش؛ توسعه ى رزق، صبر، يادگيرى علم، مطيع شدن نفس

۷۲۷- مغيث (۱۵۵۰) دادرش، فريادرس، به فرياد رسنده؛ استغائه از حضرت مستغاث، فريادرسى ناتوان

۷۲۸- معزّ (۱۱۷) عزيز كننده، گرامى دارنده؛ عزيز شدن در دنيا و آخرت

۷۲۹- مذلّ (۷۷۰) خوار كننده، ذليل كننده؛ ذليل شدن دشمن، ايمنى مظلوم

۷۳۰- مبدىء (۵۶) آغازنده، پايه گذارنده، آغازگر؛ شروع كارها، طلب فرزند، آسان شدن وضع حمل، ازدياد شير

۷۳۱- معيد (۱۲۴) برگرداننده، بازگرداننده، باز آورنده؛ حفظ خانه، رجوع مسافر، غايب نشدن چيزى، سعادت ايمان

۷۳۲- من هو احد بلا ضدّ (۹۵۱) آن كه يگانه است و ضدّ ندارد، آن كه اوست يكتاى بى مخالف؛

تحميد احديّت و يكتابى

۷۳۳- من هو فرد بلا ندّ (۴۷۲) آن كه يكتاست و برابرى ندارد، آن كه اوست يگانه ى بى مخالف؛

دفع اضداد، خالص شدن قلب از رقيب

۷۳۴- من هو صمد بلا عيب (۳۵۰) آن كه بى نياز است و كاستى ندارد، آن كه اوست بينياز بدون عيب ؛

تقويت اراده، ثروت با بركت

۷۳۵- من هو وتر بلا كيف (۸۵۰) آن كه تنهاست و چگونگى ندارد، آن كه اوست تنهائى بدون كيفيت ؛ توحيد صفاتى

۷۳۶- من هو قاض بلا حيف (۱۱۳۳) آن كه قضاوت كند و خلاف حق ندارد، آن كه اوست قضاوت كننده ى بدون ظلم ؛

قضاوت به حق

۷۳۷- من هو ربّ بلا وزير (۵۵۹) آن كه پروردگاريست بينياز به وزير، آن كه اوست پروردگار بدون دستور دهنده ؛

تنظيم و ترتيب امور بدون دخالت افكار ديگران

۷۳۸- من هو عزيزّ بلا ذلّ (۹۵۸) آن كه عزيز است بىخوارى، آن كه اوست گرامى بدون خوارى ؛

اقتدار حشمت و شوكت بدون عوارض

۷۳۹- من هو غنىّ بلا فقر (۱۵۷۴) آن كه توانگر است و فقر ندارد، آن كه اوست توانگر بدون فقر ؛ زوال ندارى و ايقاى داراىى

۷۴۰- من هو ملك بلا عزل (۳۳۱) آن كه سلطان عزل ناپذير است، آن كه اوست پادشاه بدون بركنار شدن؛ ثابت بودن نفس

۷۴۱- من هو موصوف بلا تشبيه (۶۷۳) آن كه موصوف بدون مانند است، آن كه اوست وصف شده بدون مانند؛ توحيد صفات

۷۴۲- من ذكره شرف للذاكرين (۲۶۳۶) آن كه ذكرش شرف است براى ذاكران (ذكرش شرف ذاكران است)؛

ارتقاى ذاكر حق

۷۴۳- من شكره فوز للشاكرين (۱۳۴۹) آن كه شكرش كاميابى شاكران است؛ شكر گزارى كامل، توفيق در شكر

۷۴۴- من حمده عزّ للحامدين (۳۹۷) آن كه حمدش عزّت حمدگويان است، آنكه ستايشش عزّت براى ستايش كنندگان

است؛ فراهم شدن اسباب جهت عزّت

۷۴۵- من طاعته نجاة للمطيعين (۸۸۳) آن كه طاعتش نجات مطيعان است، آن كه فرمانبريش رهاىي از آتش است براى فرمانبرداران ؛ توفيق طاعات، جهت

مطيع كردن

۷۴۶- من بايه مفتوح للطالبيين (۷۸۶) آن كه درگاهش (درش) باز است براى جويندگان؛ فتح براى سالكان مبتدى

۷۴۷- من سبيله واضحّ للمنيبين (۱۲۳۴) آن كه راهش باز است براى توبه كاران، اى آن كه راهش آشكار است براى

بازآيندگان ؛ باز شدن راه هاى بسته

۷۴۸- من اياته برهان للتّاطرين (۲۰۳۶) آن كه نشانههاى او برهان است براى بينندگان، آن كه نشانههايش دليل آشكار است براى بينندگان؛ تقويّت عقل و دل، رفع

وسوسه

۷۴۹- من كتابه تذكرة للمتقين (۲۵۰۳) آن كه كتابش يادآور پرهيزكاران است، آن كه كتابش يادآورى است براى

پرهيزكاران ؛ انس با قرآن

۷۵۰- من رزقه عموم لطّائعين و العاصين(۱۰۱۷) آن كه روزيش شامل فرمانبران و گناهكاران است، آن كه روزيش همگانى است براى فرمانبران و گنهكاران؛توحيد

عام، رزق عام

۷۵۱-	من رحمته قریب من المحسنین (۱۳۹۴)	آن که مهرش پیرامون نیکوکاران است، آن که رحمتش نزدیک است به نیکوکاران؛	ازدیاد کارهای خیر و نیک
۷۵۲-	من تبارک اسمہ (۸۱۹)	آن که مبارک است نامش؛	تطابق اسم با مسمی
۷۵۳-	من تعالی جدّه (۶۱۳)	آن که بلند است اقبالش، آن که بلند مرتبه است شأنش؛	روی آوردن اقبال و شانس و بخت
۷۵۴-	من لا اله غیره (۱۳۷۲)	آن که نیست معبود به حقّ جز او، آن که نیست معبودی جز او؛	توحید
۷۵۵-	من جلّ ثنائه (۶۸۰)	آن که والاست ستایشش، آن که برتر است مدحش؛	حمد و ثنای مطلوب
۷۵۶-	من تقدست اسمائه (۱۱۶۲)	آن که مقدس است نامهایش، آن که پاکیزه است نامهایش؛	مظهریت اسماء جمالی
۷۵۷-	من یدوم بقائه (۲۵۹)	آن که همیشه میماند، آن که جاویدان است ماندگاریش؛	دوام و بقا
۷۵۸-	من العظمة بهائه (۱۱۵۰)	آن که بزرگواری جلوه ی اوست، آن که بزرگی شکوه او است؛	قابلیت برای تجلیات
۷۵۹-	من الکبرياء ردائه (۵۶۵)	آن که لباس کبریایی در بر دارد، آن که بزرگ منشی لباس اوست؛	
۷۶۰-	من لا تحصى الائه (۶۶۷)	آن که شمرده شود مهر بانش، آن که به شمارش نیاید نعمتهای باطنی او؛	عزّت و عظمت یافتن، بزرگی و هیبت و شکوه
۷۶۱-	من لا تعد نعمائه (۷۶۲)	آن که امارنگردد نعمتهایش، آن که شمرده نشود نعمتهای ظاهری او؛	ازدیاد توفیقات باطنی و معنوی
۷۶۲-	معین (۱۷۰)	کمک کار، یاری کننده؛	طلب مدد در کارهای مهم، مدد کار یافتن در بی کسی
۷۶۳-	امین (۱۰۱)	استوار، راز نگهدارنده، امانت دار؛	برای حفظ امانات مالی و فروع و عورات
۷۶۴-	مبین (۱۰۲)	آشکار کن، بزرگی و روشنی، آشکار کننده؛	احقاق حق
۷۶۵-	متین (۵۰۰)	استوار و نیرومند، استوار؛	یقین، نجات زندانی، ازدیاد شیر
۷۶۶-	مکین (۱۲۰)	پا برجا، توانا و پا بر جا، با منزلت، با مکت؛	استقامت و عدم تزلزل
۷۶۷-	رشید (۵۱۴)	راهنمای پاینده، راهنما؛	فتح، معلوم شدن سرانجام کار، ارشاد گمشدگان طریق
۷۶۸-	حمید (۶۲)	ستوده، پسندیده؛	برطرف کردن اخلاق ذمیمه، کسب اخلاق حمیده، معزّز شدن نزد خلائق، دفع زبان هرزه، صلاح و نیک نامی
۷۶۹-	مجید (۵۷)	بزرگوار، پرآوازه؛	شفای دردها، نورانیت دل، رفع قبض، ترقّی در سیر و سلوک
۷۷۰-	شدید (۳۱۸)	محکم، نیرومند، دلیر و نیرومند؛	نابودی دشمن
۷۷۱-	شهید (۳۱۹)	گواه، گواه و بیننده؛	اطّلاع بر امور غیبی، سعادت و صلاح
۷۷۲-	ذالعرش المجید (۱۳۸۹)	صاحب عرش بزرگ، دارای عرش بزرگوار؛	بلندی و رفعت
۷۷۳-	ذالقول السّدید (۹۷۶)	صاحب گفته درست، دارای گفتار محکم؛	نطق صواب
۷۷۴-	ذالفعّل الرشید (۱۴۵۶)	صاحب کار برازنده، دارای کردار صحیح؛	توفیق افعال صواب
۷۷۵-	ذالبطش السّدید (۱۳۹۱)	صاحب خشم سخت، صاحب حمله سخت؛	دلیری و غالب شدن بر دشمن
۷۷۶-	ذالوعد و الوعد (۹۲۸)	صاحب وعده و تهدید، دارای مژده و تهدید؛	باور، راستی در وعده
۷۷۷-	من هو الولیّ الحمید (۲۷۱)	آن که او ولی و حمید است، آن که اوست سرپرست ستوده، آن که اوست سرپرست	پسندیده؛
۷۷۸-	من هو فعّال لما یرید (۵۷۷)	آن که او به خوبی بکند هر چه خواهد، آن که اوست کوشا به آنچه اراده کند؛	توحید افعالی، تفویض امور
۷۷۹-	من هو قریب غیر بعید (۱۷۰۹)	آن که نزدیک است و دوری ناپذیر، آن که اوست نزدیک نزدیک؛	
۷۸۰-	من هو علی کلّ شیء شهید (۸۹۰)	آن که او بر هر چیز گواه است؛	برای نیل به مقرّبین، اجابت دعا
۷۸۱-	من هو لیس بظلام للعبید (۱۳۲۰)	آن که او نیست ستم کننده بر بندگان؛	مراقبه، پیدا شدن گمشده
۷۸۲-	من لا شریک له و لا وزیر (۹۴۶)	آن که شریک و وزیر ندارد، آن که نیست همتایی برای او و نه دستور دهندهای؛	دفع افکار ناپسند، خوش بینی به حق، اصلاح اعتقادات
۷۸۳-	من لا شبیه له و لا نظیر (۱۶۷۰)	آن که نیست همانندی برای او و نه ماندی، آن که ماند و شبیه و نظیر ندارد؛	توحید خاص، دفع شرک
۷۸۴-	خالق الشّمس و القمر المنیر (۱۸۷۰)	آفریننده ی خورشید و ماه تابان؛	ظهور اسماء جمالی حق
۷۸۵-	مغنی البائس الفقیر (۱۶۱۶)	توانگر کننده مستمند بیچیز، توانگر کننده ی مستمند ندار، توانگر کننده ی بینوا	
۷۸۶-	رازق الطّفل الصّغیر (۱۷۸۹)	روزی دهنده ی کودک شیرخوار، روزی دهنده ی کودک و خردسال؛	کفایت رزق فرزندان
۷۸۷-	راحم الشّیخ الکبیر (۱۴۵۴)	مهربان بر پیرمرد کهنسال، رحم کننده ی پیرمرد کهنسال؛	تقویت روحیه پیرمردان، نزول رحمت بر قلب سالخوردگان
۷۸۸-	جابر العظم الکسیر (۱۵۶۸)	بست و بند کننده ی استخوان شکسته، پیوند دهنده ی استخوان شکسته؛	مداوا و جبران گذشته، پیوند شکستگی ها، گشایش در کار بسته
۷۸۹-	عصمة الخائف المستجیر (۱۶۶۲)	نگهدار ترسان پناهنده (پناه جو)، نگهدارنده ی هراسان زنهار خواننده؛	ادامه کار بدون خوف، حفظ و نگهداری اسیران، حفظ نفس از گناه
۷۹۰-	من هو بعباده خیر بصیر (۱۲۹۹)	آن که به بندگانش آگاه و بیناست؛	مکاشفات، آگاهی از علوم خفایا و منایا، علم ضمیر
۷۹۱-	من هو علی کلّ شیء قدیر (۷۷۷)	آن که او بر هر چیز تواناست؛	قدرت
۷۹۲-	ذالجدود و النّعم (۹۴۱)	صاحب جود و نعمت، دارای بخشش و نعمت ها؛	احسان خاص
۷۹۳-	ذالفضل و الکرم (۱۹۳۸)	صاحب فضل و کرامت، دارای افزون بخشی و جوانمردی؛	جلب تفضّلات مادی و معنوی

۷۹۴- خالق اللوح و القلم(۱۰۱۳)	آفریننده ی دفتر قلم، آفریننده ی لوح و قلم؛ کتابت و نویسندگی
۷۹۵- باریء الذّرّ و التّسم(۱۳۳۱)	بوجود آورنده ی اجسام ریز و آدمیان، پدیدار کننده ی مورچه و بشر؛
۷۹۶- ذالبأس و النقم (۱۰۲۲)	تولید مثل انسان و حیوانات، فرزند دار شدن
۷۹۷- ملهم العرب و العجم(۵۶۸)	صاحب حدّت (شدت) و نعمت، دارای سختی و انتقام ها؛ دفع دشمن و سختی
۷۹۸- کاشف الصّرّ و الالم(۱۵۴۰)	الهام بخش عرب و عجم، الهام کننده ی عرب و غیر عرب؛ الهامات
۷۹۹- عالم السّرّ و الهمم(۵۵۴)	برطرف کننده ی ضرر و درد، برطرف کننده ی زیان و درد؛
۸۰۰- ربّ البيت و الحرم(۹۳۰)	برطرف شدن مریضی و درد، برطرف نمودن زیان وارد شده
۸۰۱- خلق الاشیاء من العدم(۱۳۹۸)	دانی راز و نهان، دانی راز و توجهات قلبی، دانی رازها و نهادهای نهفته؛
۸۰۲- فاعل	باخبر شدن از قلب ها، علم و آگاهی بر مخفیات، علم ضمیر
۸۰۳- جاعل	پروردگار کعبه و حرم؛ توفیق زیارت خانه خدا
۸۰۴- قابل	آن که آفرید هر چیز را از عدم، آن که آفرید چیزها را از نیستی؛ شروع کارهای نو
۸۰۵- کامل	کننده و انجام دهنده؛ قوی شدن اراده
۸۰۶- فاصل	نهنده، قرار دهنده؛ نقشه ریزی
۸۰۷- واصل	پذیرنده، روی آورده؛ پذیرش، آماده کردن کارها، زمینه سازی
۸۰۸- عادل	کامل، بیعیب و نقصان، تمام و بینقصان؛
۸۰۹- غالب	درست انجام شدن کارهای مادی، برطرف شدن لغزش های عقل
۸۱۰- طالب	جدا کننده و پُرّنده، از هم جدا کننده؛ فاصله گرفتن افراد ناباب، تمییز خوب و بد
۸۱۱- واهب	به هم پیوند، رسیده، پیوند دهنده؛وصول به محبوب، پیوند به مقاصد عظیم
۸۱۲- من انعم بطوله (۳۰۳)	دادگر؛ تعدیل در کارها
۸۱۳- من اكرم بجدوده (۳۷۱)	پیروز، چیره شونده و پیشی گرفته؛ پیروزی و تفوق
۸۱۴- من جاد بلطفه (۲۲۴)	خواستار، جوینده و خواهان؛ تعلیم و تعلّم دانش خواه برای کسی که اول سلوک وی است
۸۱۵- من تعزّر بقدرته (۱۲۸۵)	بخشنده و عطا کننده؛ ثروت و روزی، جلب منفعت
۸۱۶- من قدّر بحکّمته (۸۶۹)	آن که نعمت بخشد به فضل خود، آن که نعمت دهد به فراوانی؛ در حیطه فضل قرار گرفتن
۸۱۷- من حکم بتدبیره (۷۸۱)	آن که کرم کند به جود خود، آن که احسان کند به بخشش؛
۸۱۸- من دبّر بعلمه (۴۴۳)	مُتّصف به اسماء جمالی، برای توسعه در امر معیشت
۸۱۹- من تجاوز بحلمه (۵۹۲)	آن که جود کند به لطف خود، آن که بخشش کند با نیکویی اش؛ جذب عنایات خاص
۸۲۰- من دنی فی علوّه (۳۵۵)	آن که عزیز باشد به نیروی خود، آن که سرافراز کند با توانایی اش؛ از دست ندادن شرافت
۸۲۱- من علا فی دنوه (۳۴۶)	آن که اندازه گیرد به حکمت خود، آن که اندازه دهد با حکمتش؛ تبیین و تقدیر معقولانه
۸۲۲- من یخلق ما یشاء(۱۱۸۲)	آن که حکم کند به تدبیر خود، آن که داوری و حکومت کند با عاقبت اندیشی؛
۸۲۳- من یفعل ما یشاء(۶۳۲)	مدیریت ممدوح و با کفایت
۸۲۴- من یهدی من یشاء(۵۲۰)	آن که تدبیر کند به دانش خود، آن که عاقبت اندیشی کند با دانشش؛ حصول نتایج علمی
۸۲۵- من یصلّ من یشاء (۱۳۳۱)	آن که درگذرد به بردباری خود؛ علم ورزیدن
۸۲۶- من یعدّب من یشاء (۱۲۷۳)	آن که نزدیک است در برتری، آن که نزدیک است در عین بلند مرتبگیاش؛
۸۲۷- من یغفر لمن یشاء (۱۸۱۱)	ترقّی زود هنگام، رشد سریع
۸۲۸- من یعزّ من یشاء (۱۲۳۱)	آن که برتر است در عین نزدیکی، آن که بلند مرتبه است در عین نزدیکی اش؛
۸۲۹- من یدلّ من یشاء (۱۲۳۱)	ترقّی در قرب معنوی
۸۳۰- من یصوّر فی الارحام ما یشاء(۱۱۱۹)	آن که بیافریند هرچه خواهد، آن که میآفریند آنچه را بخواهد؛ شروع در درست نمودن کارها
۸۳۱- من یختصّ برحمته من یشاء (۲۲۴۶)	آن که بکند هرچه بخواهد، آن که انجام دهد آنچه را بخواهد؛ صحیح انجام دادن امور
۸۳۲- من لم یتخذ صاحبة و لا ولداً (۲۰۵۴)	آن که هدایت کند هر که را خواهد، آن که هدایت کند آنچه را بخواهد؛ هدایت مطلقه
۸۳۳- من جعل لکلّ شیء قدراً (۸۸۸)	آن که گمراه گذارد هر که را خواهد، آن که گمراه کند هر که را بخواهد؛
۸۳۴- من لا شریک فی حکمه احداً(۸۲۸)	دفع شیطان صفتان
۸۳۵- من جعل الملائکة رسلا (۶۱۲)	آن که کیفر دهد هر که را خواهد، آن که شکنجه کند هر که را خواهد؛ کیفر دشمن
	آن که بیامرزد هر که را خواهد؛ آموزش گناهان
	آن که عزیز کند هر که را خواهد؛ عزّت و رفعت
	آن که ذلیل کند هر که را خواهد، آن که خوار کند هر که را خواهد؛ سرکوب کردن خصم
	آن که صورت کشد در رحم ها هر چه را خواهد، آن که نقش بندد در رحم ها
	آنچه را خواهد؛ طلب اولاد شایسته و زیبا
	آن که مقرر ساخته برای هر چیز اندازه، آن که قرار داده بر هر چیزی
	محاسبه، علم ریاضی، تعدیل اندیشه و تدبیر در امور
	آن که شریک نکرده در حکم خود احدی را، آن که انبازی نگرفته در حکومتش کسی را؛
	صواب در نظر و قضاوت
	آن که فرشتگان را رسول کرده، آن که قرار داد فرشتگان را پیام آوران؛
	ارتباط با ملائکه

۸۳۶- من جعل فی السماء بروحاً (۶۲۷) آن که نهاده است در آسمان برج ها، آن که قرار داد در آسمان دیده

بانیهای؛ توحید افعالی

۸۳۷- من جعل الارض قراراً (۱۷۲۷) آن که گردانیده زمین را پایگاه، آن که قرار داد زمین را جای آسایش؛

آرامش دل، طلب زمین پاک

۸۳۸- من خلق من الماء بشراً (۱۴۸۵) آن که آفریده از آب بشر؛ تشکیل نطفه صالح، توحید افعالی

۸۳۹- من جعل لكل شیء امداً (۶۲۹) آن که قرار داده برای هر چیزی مدتی؛ پایان رساندن زمان ها به عافیت

۸۴۰- من احاط بكل شیء علماً (۶۱۲) آن که فرا گرفته هر چیز را علمش؛ علم و دانایی

۸۴۱- من احصى كل شیء عدداً (۶۳۸) آن که شمرده عدد هر چیز را؛ حسابرسی صحیح، تدبیر امور و چاره سازی صحیح

۸۴۲- اوّل (۳۷) نخست، آغاز؛ یمن و برکت برای شروع کارها، جهت باز آمدن غایب، طلب فرزند

۸۴۳- آخر (۸۰۱) پس از پایان همه خلق است؛ حسن عاقبت، دوام کارها به سعادت، صفای باطن، خوش دلی

۸۴۴- ظاهر (۱۱۰۶) نمایان و آشکار، پیدا؛ عدم کوری، ظهور گمشده، پیدا شدن مخفیّات

۸۴۵- باطن (۶۲) اندرون هر چیز، پنهان؛ اطلاع بر اسرار مکنونه، ایمنی از ضلالت، حفظ امانت، نورانیت دل

۸۴۶- برّ (۲۰۲) نیکوکار، نیکی؛ سالم بودن فرزند از آفت، کرامت، رسیدن به مطلوب

۸۴۷- حقّ (۱۰۸) درست، راستی، راست و درست و سزاوار؛ احقاق حق، خلاصی از طلبکار، پیدا شدن گم

شده، نورانیت دل، صفای باطن، ردّ غایب

۸۴۸- فرد (۲۸۴) تنها، یکتا، تک؛ خلاصی از کثرت، انقطاع الی الله

۸۴۹- وتر (۶۰۶) یگانه، یکتا و تنها و طاق؛ تجرّد، انقطاع از خلق

۸۵۰- صمد (۱۳۴) بینیاز، سرور بینیاز؛ غنا، استغناء، رجوع خلق به ذکر، یقین به صدق

۸۵۱- سرمد (۳۰۴) همیشه و پیوسته، همیشه جاوید، ابد؛ ابقای روح در مقام رحمانی

۸۵۲- خیر معروف عرف (۱۵۵۶) بهترین شناخته شدهها، بهترین شناخته شده به خوبی که شناخته شده؛

ازدیاد معرفت به معبود

۸۵۳- افضل معبود عبد (۱۱۰۹) برتر پرستیده شده ها، برترین عبادت شده که عبادت شده؛ عبودیت

۸۵۴- اجلّ مشکور شکر (۱۱۲۰) والاتر شکرگزاری شدگان، والاترین سپاس شونده ای که سپاس شده؛

تقویت حمد و شکر گزاری، ازدیاد نعمت

۸۵۵- اعزّ مذکور ذکر (۱۹۶۴) عزیزترین یاد شده ها، گرامیترین یاد شدهای که یاد شده؛ شهرت با عزّت

۸۵۶- اعلی محمود حمد (۲۶۱) بلندترین ستوده ها، بالاترین ستودهای که ستوده شده؛ تجلیه صفات، مقام آور

۸۵۷- اقدم موجود طلب (۲۴۵) قدیمی ترین موجودی که مطلوب است، قدیمی ترین موجودی که خواسته شده؛

برای طلب و رسیدن به مقصود

۸۵۸- ارفع موصوف وصف (۷۴۹) برتر و ستایش شده، والاترین وصف شدهای که وصف شده؛

توحید صفاتی، آرایش واقعی فضایل

۸۵۹- اکبر مقصود قصد (۶۵۷) بزرگتر مقصود قصد شده، بزرگترین مقصودی که قصد شده؛ برآوردن حاجات مهم

۸۶۰- اکرم مسئول سنل (۴۸۹) کریمتر درخواست شده، گرامیترین سؤال شده ای که سؤال شده؛

درستی درخواست سائل

۸۶۱- اشرف محبوب علم (۷۷۹) شریفتر محبوبی که دانسته شده، شریفترین محبوبی که شناخته شده؛

رسیدن عالمانه به معشوق و معبود

۸۶۲- حبیب الباکین (۱۳۶) دوست گریه کنندگان؛ ازدیاد بکاء (گریه و اشک)

۸۶۳- سید المتوکّلین (۶۶۱) آقای متوکلان، آقای توکل کنندگان؛ اعتماد و تکیه بر حق

۸۶۴- هادی المصلّین (۹۸۱) رهنمای گمراهان؛ هدایت افراد گمراه، در راه راست قرار گرفتن

۸۶۵- ولی المؤمنین (۲۷۳) سرپرست مؤمنان؛ ولایت مطلقه

۸۶۶- انیس الذاکرین (۱۱۳۳) انیس ذاکران، همدم یاد کنندگان؛ کثرت انس به ذکر

۸۶۷- مفرغ الملهوفین (۴۴۹) پناه دلسوختگان؛ قوّت قلب مادران فرزند مرده و افراد برادر مرده

۸۶۸- منجی الصادقین (۳۸۹) نجات بخش راستگویان، نجات دهنده ی راستگویان؛ نجات با صداقت

۸۶۹- اقدر القادرین (۷۰۱) توانا تر توانایان، توانا ترین قدرتمندان؛ امداد از قدرت حق در کارها

۸۷۰- اعلم العالمین (۳۷۳) دانا تر دانایان، دانا ترین دانایان؛ ازدیاد دانش

۸۷۱- اله الخلق اجمعین (۹۷۱) معبود خلق همه، معبود آفریدگان؛ توحید عام

۸۷۲- من علا فقهر (۵۷۶) آن که بالاست و تسلط دارد، آن که سربلند شد پس غالب گشت؛ علوّ بدون سقوط

۸۷۳- من ملک فقدّر (۵۶۴) آن که مالک است و توانایی دارد، آن که مالک شد پس توانا گشت؛

تملیک و تسلّط بر مال و اهل خود

۸۷۴- من بطن فخر (۱۰۳۳) آن که نهان است و آگاهی دارد، آن که نهان شد پس آگاه گشت؛

علم پنهانی و غیب، آگاهی بر ضمائر

۸۷۵- من عبد فشکر (۷۶۶) آن که پرستیده شود و تقدیر کند، آن که پرستیده شد پس سپاسگزار گشت؛

عبودیت خاصّه

۸۷۶- من عصی فغفر (۱۶۲۰) آن که نافرمانی شود و بیامزد، آن که نافرمانی شد پس آمرزید؛

بخشش، درخواست غفران، اعمال قبول

۸۷۷- من لا تحویه فکر (۸۸۱) آن که جا نگیرد در اندیشهها، آن که در بر نگیرد او را اندیشه؛ توحید افعالی

۸۷۸- من لا یدرکه بصر (۶۵۲) آن که نیابد او را دیده ها، آنکه درک نکند او را دیدهای؛ توحید صفات

۸۷۹- من لا یخفی علیه اثر (۱۶۳۷) آن که پوشیده نماند بر او اثر، آن که پوشیده نماند بر او نشانهایی؛ دفع شرک خفی

۸۸۰- رازق البشر (۸۴۱) روزی دهندهی بشر؛ رزق عامّه

۸۸۱- مقدّر کل قدر	(۶۹۰)	اندازه گیرنده‌ی هر اندازه، اندازه دهنده هر اندازه؛
۸۸۲- حافظ	(۹۸۹)	نگاهدارنده؛ حفظ خود و اهل از خطرها
۸۸۳- باریء	(۲۱۳)	آفریننده؛ خلاصی از تنهایی، طلب فرزند، منقاد شدن خلق، طلب مربّی
۸۸۴- ذاریء	(۹۱۱)	پدید آرنده، آفریدگار و افزون کننده؛ ردّ غایب
۸۸۵- باذخ	(۱۳۰۳)	بلند مقام؛ ترفیع مقام دنیوی
۸۸۶- فارح	(۲۸۴)	گشایش بخش، باز کننده‌ی روزی؛ گشایش در رزق، گشودن بخت و اقبال،
۸۸۷- فاتح	(۴۸۹)	گشاینده؛ مفتوح شدن کارهای مقلق، رفع حجب قلبی، باز شدن رزق مادی
۸۸۸- کاشف	(۴۰۱)	گشاینده، آشکار و هویدا کننده؛ کشف سیرت، هویدا شدن اموری که پنهان میکنند
۸۸۹- ضامن	(۸۹۱)	عهده دار و ملتزم؛ تضمین کارها به صواب
۸۹۰- امر	(۲۴۱)	فرمانده، دستور دهنده؛ تقویت نفس رحمانی
۸۹۱- ناهی	(۶۶)	قدغن کننده، نهی کننده؛ تضعیف نفس شیطانی، بی رغبتی به محرّمات، دفع ضرر
۸۹۲- من لا یعلم الغیب الّا هو	(۱۳۵۷)	آن که جز او غیب نداند، آن که نمیداند پنهان را جز او؛ علم به امور غیبی
۸۹۳- من لا یصرف السّوء الّا هو	(۶۴۱)	آن که برنگرداند پیشامد بد را جز او، آن که بر نمیگرداند بدی را جز او؛ دفع سوء همسایه و قرین، دفع سوء ظن
۸۹۴- من لا یخلق الخلق الّا هو	(۱۶۶۵)	آن که نیافریند آفریده را جز او؛ ایجاد و اختراع، ابداع
۸۹۵- من لا یغفر الذّنّب الّا هو	(۲۲۳۷)	آن که نیامرزد گناه را جز او؛ آمرزش خواهی و طلب عفو
۸۹۶- من لا یتّمّ التّعمة الّا هو	(۸۱۰)	آن که تمام نکند نعمت را جز او؛ عدم زوال نعمت
۸۹۷- من لا یقلّب القلوب الّا هو	(۴۷۵)	آن که زیر و رو نکند دل ها را جز او، آن که دگرگون نکند دل ها را جز او؛ تقویت قلب، انقلاب درونی، رفع افسردگی
۸۹۸- من لا یدبّر الامر الّا هو	(۶۵۳)	آن که تدبیر کارها نکند جز او، آن که نمیکند کار را جز او؛ تدبیر و مدیریت خاصّه، تدبیر در امور
۸۹۹- من لا ینزلّ الغیث الّا هو	(۱۸۰۲)	آن که نیاراند باران را جز او، آنکه نمیفرستد باران را جز او؛ طلب باران و نزول رحمت عامّه
۹۰۰- من لا یبسط الرّزق الّا هو	(۵۸۳)	آن که وسعت ندهد روزی را جز او، آن که نمیگستراند روزی را جز او؛ گشایش رزق خود و خانواده
۹۰۱- من لا یحیی الموتی الّا هو	(۶۸۹)	آن که زنده نکند مرده ها را جز او، آن که زنده نمیکند مرده را جز او؛ حیات مادی و معنوی
۹۰۲- معین الضّعفاء	(۱۱۵۲)	کمک ناتوان ها، یاور ضعیفان؛ قوّت قلب افراد ندار، دفع مذلّت و خواری
۹۰۳- صاحب الغرباء	(۱۳۳۵)	یاور غریبان، هم نشین غریبان؛ امداد روحی برای افراد غریب و تنها، رفع بی کسی، ازدیاد رفیق
۹۰۴- ناصر الاولیاء	(۴۲۰)	یار دوستان، یاری دهنده ی دوستان؛ کمک از دوستان
۹۰۵- قاهر الاعداء	(۴۱۳)	چیره بر دشمنان، غلبه کننده ی بر دشمنان؛ غلبه بر دشمن
۹۰۶- رافع السّماء	(۴۸۳)	فرازنده آسمان ها؛ ترقّی در سلوک
۹۰۷- انیس الاصفیاء	(۳۳۴)	انیس برگزیدگان، همدم برگزیدگان؛ هم نشینی با افراد شایسته
۹۰۸- حبیب الاتقیاء	(۵۶۵)	دوست پرهیزکاران؛ حبّ تقوی
۹۰۹- کنز الفقراء	(۴۸۹)	گنج فقیران، گنج تهیدستان؛ ازدیاد رزق مستمندان
۹۱۰- اله الاغنیاء	(۱۱۲۹)	معبود توانگران؛ ثروت خاصّ
۹۱۱- اکرم الکرماء	(۵۵۳)	کریم تر کریمان، کریم ترین بخشنندگان؛ در پوشش الطاف کریمانه حق قرار گرفتن
۹۱۲- کافیّاً من کلّ شیء	(۵۶۲)	کافی بر هر چیز، بسنده از هر چیزی؛ کفایت امور
۹۱۳- قائماً علی کلّ شیء	(۶۱۳)	پاینده بر هر چیز؛ استواری در زندگی
۹۱۴- من لا یشبهه شیء	(۷۵۳)	آن که مانند چیزی نیست، آن که همانند نیست او را چیزی؛ توحید صفاتی
۹۱۵- من لا یرید فی ملکه شیء	(۶۴۷)	آن که نیفزاید در ملکش چیزی، آن که زیاد نمیشود فرمانروایی چیزی؛ علم به غیب
۹۱۶- من لا یخفی علیه شیء	(۱۲۴۶)	آن که پوشیده نیست بر او چیزی، آن که مخفی نماند بر او چیزی؛ علم به اسرار، علم ضمیر
۹۱۷- من لا ینقص من خزائنه شیء	(۱۴۳۵)	آن که کم نشود از خزینه هایش چیزی، آن که نمیکاهد از گنجهایش چیزی؛ برکت در مال
۹۱۸- من لیس کمثله شیء	(۱۰۹۵)	آن که نیست به مانندش چیزی، آن که نیست همانندش چیزی، توحید صفاتی
۹۱۹- من لا یعزب عن علمه شیء	(۷۸۵)	آن که به در نرود از محیط دانشش چیزی، آن که به دور نیست از دانش چیزی؛ علم به غیب
۹۲۰- من هو خبیر بکلّ شیء	(۱۲۷۵)	آن که او آگاه است بر هر چیزی، آن که اوست آگاه به همه چیز؛ علم به معادن، علم به خواص مواد
۹۲۱- من وسعت رحمته کلّ شیء	(۱۶۳۹)	آن که فرا گیرد رحمتش بر هر چیزی؛ سلامتی و عاقبت عامّه
۹۲۲- مکرم	(۳۰۰)	گرامیدار، بخشنده، گرامی دارنده؛ احترام و عزّت بین خلق
۹۲۳- مطعم	(۱۵۹)	اطعام کن، اطعام کننده، سیر کننده؛ برکت در تقدیر
۹۲۴- منعم	(۲۰۰)	نعمت بخش، نعمت دهنده؛ ازدیاد نعمت

۹۲۵- معطی	(۱۲۹)	دهنده، عطا بخش؛	رفع احتیاج، بی نیازی از خلق
۹۲۶- مغنی	(۱۱۰۰)	بینیاز کن، توانگر کننده، بینیاز کننده؛	توانگری، کفایت معاش، بی نیاز از خلق
۹۲۷- مقنی	(۲۰۰)	ذخیره گذار، خشنود کننده، هموار کننده؛	
۹۲۸- مغنی	(۱۸۰)	فنا کننده، نابود کننده، نیست کننده؛	دست یابی و سهولت به آن چه هست، ترغیب به افعال ممدوح
۹۲۹- محیی	(۶۸)	زنده کن، زنده کننده؛	دفع رذایل، رسیدن به فنا
۹۳۰- مرضی	(۱۰۵۰)	بیمار کن، بیمار کننده، خشنود کننده؛	شفای مریض
۹۳۱- منجی	(۱۰۳)	نجات بخش، رهایی دهنده؛	رهایی از زندان و اسارت
۹۳۲- اوّل کلّ شیء و اخره	(۱۲۰۹)	اول هر چیز و آخرش، آغاز هر چیزی و انجام آن؛	
۹۳۳- اله کلّ شیء و ملیکه	(۵۰۷)	معبود هر چیزی و دارندهاش، معبود هر چیزی و خداوند آن؛	طی طریق با عافیت، شروع اختتام به صواب
۹۳۴- رب کلّ شیء و صانع	(۷۸۴)	پرورنده ی هر چیز و سازندهی آن؛	رهبری عامّه، تملیک موجودی
۹۳۵- باری کلّ شیء و خالق	(۱۳۰۶)	برآرندهی هر چیز و آفرینندهاش پدید آورنده ی هر چیزی و آفریننده آن؛	مدیریت در ساخت
۹۳۶- قابض کلّ شیء و باسط	(۱۳۴۶)	گیرنده هر چیز و گشایندهاش؛	ایجاد و ابداع
۹۳۷- مبدی کلّ شیء و معیده	(۵۴۲)	آغاز کنندهی هر چیز و بازگردانندهاش؛	قبض و بسط روحی
۹۳۸- منشی کلّ شیء و مقدّم	(۱۱۰۶)	پایدار کنندهی هر چیز و اندازه گیرش ایجاد کنندهی هر چیزی و اندازه دهندهی آن؛	ساختمان و کارخانه به حدّ خاص
۹۳۹- مکون کلّ شیء و محوّل	(۵۷۱)	بود کننده ی هر چیز و تبدیل کنندهی آن (جنباننده اش) هستی بخش هر چیزی و گرداننده ی آن؛	انقلاب درونی
۹۴۰- محیی کلّ شیء و ممیت	(۹۲۹)	زنده کنندهی هر چیزی و میرانندهی آن؛	بقاء و فنا، بهره مندی از فصول
۹۴۱- خالق کلّ شیء و وارث	(۱۸۰۹)	آفریننده هر چیز و وارث آن، آفریننده هر چیزی و ارث برندهی آن؛	بقای اولاد، طلب فرزند
۹۴۲- خیر ذاکر و مذکور	(۲۷۰۳)	بهترین یادآور یاد شده، بهترین یاد کننده و یاد شونده؛	اتصال بین ذاکر و مذکور
۹۴۳- خیر شاکر و مشکور	(۱۹۰۳)	بهترین سپاسگزار و سپاس شده، بهترین سپاسگزار و سپاسگزارى شده؛	توجه سپاسگزار به خداوند، ازدیاد نعمت
۹۴۴- خیر حامد و محمود	(۹۶۷)	بهترین ستاینده و ستوده شده؛	ستایش حق
۹۴۵- خیر شاهد و مشهود	(۱۴۸۱)	بهترین گواه گواهی شده؛	مراقبه اعمال
۹۴۶- خیر داع و مدعوّ	(۱۰۱۱)	بهترین خواهان و خوانده شده، بهترین دعوت کننده و دعوت شده؛	اصرار در دعا، خلوص در ادعیه، دعوی های به جا
۹۴۷- خیر مجیب و مجاب	(۹۱۷)	بهترین اجابت کننده و اجابت شده، بهترین اجابت کننده و اجابت شده؛	اجابت دعا
۹۴۸- خیر مونس و انیس	(۱۰۹۳)	بهترین مونس و انیس، بهترین همدم و دلارام؛	انس به حق
۹۴۹- خیر صاحب و جلیس	(۱۰۲۰)	صاحب مصاحب و همشین، بهترین رفیق و همشین؛	همشین ممتاز
۹۵۰- خیر مقصود و مطلوب	(۱۱۴۳)	بهترین مقصود و مطلوب، بهترین خواسته شده و جسته شده؛	رسیدن به مقصود و حاجت، قبولی دعوات
۹۵۱- خیر حبیب و محبوب	(۸۹۶)	بهترین دوست و محبوب، بهترین دوست و دوست داشته شده؛	ازدیاد محبّت
۹۵۲- من هو لمن دعاه مجیب	(۳۵۶)	آن که برای خوانندهی خویش اجابت کند (دعا کننده خود) آن که برای کسی که او را میخواند اجابت کننده است؛	اجابت دعا، پذیرش درخواست
۹۵۳- من هو لمن اطاعه حبیب	(۳۲۹)	آن که برای فرمانبردارش دوست است، آن که اوست بدان که پیروی کند او را دوست؛	شیرین شدن طاعات
۹۵۴- من هو الی من احبّه قریب	(۵۶۰)	آن که به دوستدار خود نزدیک است، آن که او برای هر دوستش دارد نزدیک است؛	قرب دوست
۹۵۵- من هو بمن استحضظه رقیب	(۱۹۵۹)	آن که به نگرهبانی خواه خود نگرهبان است، آن که برای هر که نگهدارش خواند دیده بان است؛	مراقبه و پایداری
۹۵۶- من هو بمن رجاه کریم	(۶۷۲)	آن که به امیدوار خویش کریم است، آن که اوست بدان که امیدوار باشد به او بخشنده؛	کرامت خاصّه
۹۵۷- من هو بمن عصاه حلیم	(۴۴۷)	آن که نسبت به نافرمان خود بردبار است، آن که اوست بدان که نافرمانی کند او را بردبار؛	بردباری در برابر افراد زیر دست نافرمان
۹۵۸- من هو فی عظمته رحیم	(۱۸۶۴)	آن که در عین عظمتش مهربان است (در بزرگواری خود) آن که اوست در بزرگی اش مهربان؛	مهربانی و لطف به زیردستان
۹۵۹- من هو فی حکمته عظیم	(۱۶۸۴)	آن که در حکمت خود بزرگ است؛	تنظیم و ترتیب کارهای بزرگ بر وفق مراد
۹۶۰- من هو فی احسانه قدیم	(۴۷۰)	آن که در احسان خود دیرین است، آن که اوست در نیکویی کردنش دیرینه؛	نیکی دائمی
۹۶۱- من هو بمن اراده علیم	(۵۵۴)	آن که به خواستار (هر که او را خواهد) خویش داناست، آن که اوست بدان که اراده کند او را دانا؛	دفع جهل مرکّب
۹۶۲- مسبّب	(۱۰۴)	سبب ساز، چاره ساز، فراهم آورنده؛	آماده شدن اسباب ظاهری

۹۶۳- مرعّب	(۱۲۴۲)	تشویق کن (شوق آور) راغب کننده، خواهان کننده؛ تمایل به عبادات و طاعات
۹۶۴- مقلّب	(۱۷۲)	زیر و رو کننده (گرداننده)، گردش دهنده دگرگون کننده؛
۹۶۵- معقّب	(۲۱۲)	پی جو (پیگیری)، تأخیر انداز، پوینده؛ سیر در پایان عسرها
۹۶۶- مرتّب	(۶۴۲)	ترتیب دهنده، درست کننده؛ تنظیم امور
۹۶۷- مخوف	(۷۲۶)	ترساننده، بیم دهنده؛ تعدیل خوف
۹۶۸- محذّر	(۹۴۸)	بیم دهنده (برحذر دار)، آگاه کننده، برحذر کننده؛
۹۶۹- مذکّر	(۹۶۰)	توجه در دفع منکرات و وسواس نفس، آگاهی نفس
۹۷۰- مسخّر	(۹۰۰)	یاد کننده، یادآوری کننده، به یاد آورنده؛ مراقبه نفس تسخیر کننده، بگمار گمارنده؛
۹۷۱- مغیّر	(۱۲۵۰)	تسخیر مقاصد، به تسلط در آوردن قلوب، رسیدن به مقصود
۹۷۲- من علمه سابق	(۳۸۹)	دگرگون ساز، تغییر دهنده؛ تحوّل و تبدیل خانه و ماشین
۹۷۳- من وعده صادق	(۳۷۰)	آن که دانش او پیشین است؛ محفوظات علمی
۹۷۴- من لطفه ظاهر	(۱۳۲۰)	آن که وعده او راست است؛ صداقت در وعده
۹۷۵- من امره غالب	(۱۳۶۹)	آن که لطف او آشکار است؛ مظهریّت لطیف
۹۷۶- من کتابه محکم	(۶۲۶)	آن که دستور او چیره است، آن که فرمانش چیره است؛ دستورات نافذ
۹۷۷- من قضائه کائن	(۱۰۶۹)	آن که قرآنش محکم است، آن که کتابش محکم است؛ قرب به قرآن
۹۷۸- من قرانه مجید	(۵۰۳)	آن که قضای او محقق و حتمی است، آن که داوری اش شدنی است؛
۹۷۹- من ملکه قدیم	(۳۳۹)	تن دادن به قضا و قدر
۹۸۰- من فضله عمیم	(۱۱۶۵)	آن که قرآنش بزرگوار است؛ تفهیم قرآن
۹۸۱- من عرشه عظیم	(۱۶۸۵)	آن که ملک او دیرین است، آن که فرمانروایی اش دیرینه است؛
۹۸۲- من لا یشغله سمع عن سمع	(۱۹۲۶)	بقای ملک و زمین و کارخانه
۹۸۳- من لا یمنعه فعل عن فعل	(۷۷۶)	آن که فضlush همگانی است، آن که افزون بخشیش محکم است؛ افزایش تقضّل عامّه
۹۸۴- من لا یلهیه قول عن قول	(۵۷۳)	آن که عرش او بزرگ است، آن که عرشش بسیار بزرگ است؛ بلند شدن مقام معنوی
۹۸۵- من لا یغلّطه سؤال عن سؤال	(۱۴۸۹)	آن که سرگرم نکند او را شنیدنی از شنیدنی (ای که بازش ندارد شنیدنی از شنیدنی)؛
۹۸۶- من لا یحجبه شیء عن شیء	(۸۸۹)	آن که مراقبه گوش
۹۸۷- من لا یبرمه الحاج الملّحّین	(۵۹۵)	آن که مانع نشود او را کاری از کار دیگر؛ توحید افعالی، مانع نشدن کارها در اعمال
۹۸۸- من هو غایة مراد المریدین	(۱۷۰۷)	آن که مشغولش نکند گفتاری از گفتار دیگر، آن که سرگرمش نکند سخنی از سخن دیگر؛
۹۸۹- من هو منتهی همم العارفین	(۱۱۳۳)	آن که به اشتباه نیاندازد او را پرسشی از پرسش دیگر، آن که به غلط نکشد او را سؤالی از سؤال دیگر؛
۹۹۰- من هو منتهی طلب الطّالّیین	(۷۸۰)	آن که حجاب نشود او را چیزی از چیز دیگر، آن که پرده اش نباشد او را چیزی از چیز دیگر؛
۹۹۱- من لا یخفی علیه ذرّة فی العالمین	(۲۱۶۳)	آن که دفع حُجُب
۹۹۲- حلیمّاً لا یعجل	(۲۳۳)	آن که به ستوهش نیاورد پافشاری و اصرار ورزان، آن که به تنگش نیاورد را اصرار مبرمان (پافشاری کنندگان)؛ تسلط بر خواهش زن و اولاد زبردست
۹۹۳- جواداً لا یبخل	(۶۸۸)	آن که او نهایت خواستهی خواستاران است، آن که او آرمان نهایی جویندگان است، آن که اوست هدف نهایی اراده کنندگان؛
۹۹۴- صادقاً لا یخلف	(۹۴۷)	آن که او حدّ نهایی همتهای عارفان است، آن که او نهایت همّت عارفان است؛ عرفان و معرفت
۹۹۵- وهاباً لا یمل	(۱۲۶)	آن که او منتهای طلب طالبان است، آن که او نهایت جستجوی حق جویان است، آن که او نهایت خواسته جویندگان است؛
۹۹۶- قاهرّاً لا یغلب	(۱۳۸۰)	آن که نهان نباشد بر او ذره ای در تمام جهانیان، آن که پوشیده نماند بر او ذره ای در تمام جهانیان؛ آگاهی به خواص اشیاء
۹۹۷- عظیمّاً لا یوصف	(۱۳۳۸)	بردبار بی شتاب، بردباری که شتاب نکند؛ ازدیاد تائی و ترک عجله
۹۹۸- عدلاً لا یحیف	(۲۴۴)	بخشنده غیر بخیل، بخشنده بی حساب، بخشنده ای که بخل نورزد؛ سخاوت خاصّه
۹۹۹- غنیّاً لا یفتقر	(۱۸۸۲)	راستگویی که خلاف وعده نکند، راستگویی بی تخلف، راستگویی که خلاف نکند؛
۱۰۰۰- کبیراً لا یصغر	(۱۵۶۴)	صدق بدون عوارض
۱۰۰۱- حافظاً لا یغفل	(۲۱۴۱)	بخشنده ی خستگی ناپذیر، کن یا کننده خستگی ناپذیر، بخشنده ای که ملول نشود؛ بخشش مستمر
		بزرگی که در وصف نگنجد، بزرگواری که وصف نمیشود؛ توحید صفاتی
		دادگری که ستم نکند، دادگر بی انحراف؛ عدالت بدون غوامض، تعدیل و مساوات
		بینیازی که تهیدست نگردد؛ ابقا و برکت مال و دفع تنگدستی
		بزرگی که کوچک نگردد؛ عدم تنزّل در مقام، رفع نزول و رکود
		نگهداری که غفلت نورزد، نگهبان بی غفلت، نگهدارندهای که غافل نشود؛ مراقبه اعضاء و جوارح

سبحانک یا لا اله الا انت، الغوث الغوث، خلّصنا من النار یا ربّ

پاک و منزهی تو ای که جز تو معبودی نیست، فریادرس فریادرس، رهایی ده ما را از آتش ای پروردگار من

ورود کاربران

نام کاربری

رمز ورود

☒ مرا بخاطر داشته باش

ورود

[بازیابی رمز عبور](#)

[بازیابی نام کاربری](#)

[ایجاد حساب کاربری](#)

طراحی و پیاده سازی: [کارشناسان طراحی وب ایران](#)

